

Ratíškovický Zvon

Obecní noviny • ročník 9 • číslo 6 • 2003 • cena 15 Kč

Z obsahu

Družební mise

(strana 5)

Slovácký krúžek

(strana 7)

Křest knihy

(strana 8)

Beseda nad kronikou

(strana 9)

Střípky z farní kroniky

(strana 10)

Mikuláš mého dětství

(strana 12)

Z historie cihleny

(strana 13)

Velehrad v propasti Nákla

(strana 15)

Klusák roku 2003

(strana 18)

Silvestrovské čtení...

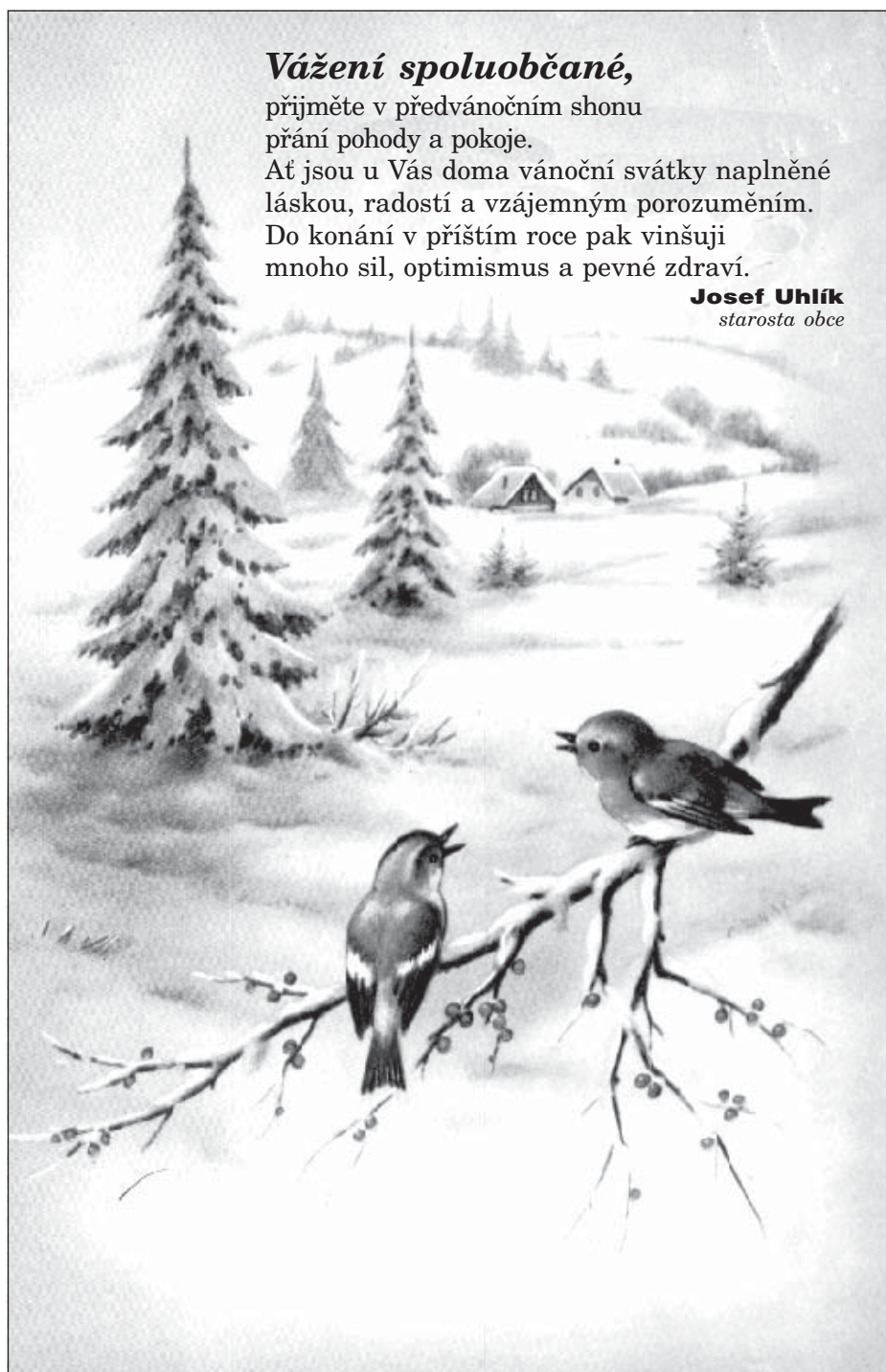
(strana 20)

Vážení spoluobčané,

přijměte v předvánočním shonu
přání pohody a pokoje.

Ať jsou u Vás doma vánoční svátky naplněné
láskou, radostí a vzájemným porozuměním.
Do konání v příštím roce pak vinšuji
mnoho sil, optimismus a pevné zdraví.

Josef Uhlík
starosta obce

Obecní rada...

28. zasedání dne 14. 10. 2003

- pověřila starostu obce, aby inicioval jednání s odborem dopravy Městského úřadu Hodonín o odklonu jízdy kamionů z ulice Rohatecká,
- vybrala ze dvou nabídek firmu Baník Ratíškovice, s. r. o. za účelem pokácení topolů v areálu Baník Ratíškovice,
- schválila změnu hladké fasády na nástřík směsí na bytových domech U Hájenky z důvodu možného vzniku trhlin, zvýšení nákladů o 15 000 Kč,
- rozhodla svolat jednání s majiteli pozemků u Jezérka, na kterých se nachází topoly v mytním věku, za účelem řešení bezpečnosti občanů v této lokalitě,
- schválila vybudování přípojky kabelové televize pro bytové domy U Hájenky, práce provede firma NOEL nákladem 29 320 Kč,
- vybrala ze dvou nabídek firmu Stavoservis pro vybudování přípojky elektrického proudu pro bytové domy U Hájenky, náklady akce 33 600 Kč,
- rozhodla, že výkopové práce pro obě předchozí akce provede Baník Ratíškovice, s. r. o.,
- projednala dodatek č. 5 smlouvy mezi Obcí a firmou Varmuža o ukládání odpadu, Obec se zavázala uhradit náklady spojené s předčasným ukončením smlouvy ve výši 100 000 Kč,
- na základě doporučení výběrové komise schválila firmu Horáček, Sodoměřice pro rekultivaci skládky, náklady akce 5 775 000 Kč,

- schválila program oslav 28. října 2003.

29. zasedání dne 29. 10. 2003

- schválila prodej nakladače UNK 320 firmě Nedvídek, Hodonín za 180 000 Kč,
- projednala výpověď z nájemní smlouvy mezi Obcí Ratíškovice a panem Glozem na využívání místního kina,
- schválila zvýšení poplatku pro podnikatele za reklamu v kabelové televizi, první den 60 Kč, další dny 20 Kč,
- schválila vyhloubení a vyčištění Hliníčku a Jezérka,
- se seznámila s výsledkem jednání s majiteli pozemků u Jezérka, kteří nesouhlasili s odstraněním vzrostlých topolů. Rada rozhodla skácet tři až čtyři topoly, které ohrožují vedení NN a komunikaci, na obecním pozemku
- schválila termín a program 7. zasedání OZ,
- na základě doporučení sociální komise schválila poskytnutí jednorázové finanční výpomoci pro nezaopatřené děti z neúplných rodin,
- byla informována s firmou NOEL o změnách podmínek poskytování služeb kabelové televize: v rozšířené nabídce budou pouze programy HBO a HBO 2, programy Spektrum a SuperMax se buď převedou do základní nabídky všem uživatelům, nebo se odpojí, rozhodne OZ,
- schválila snížení nájmu paní Bábíkové, R 916, za prodejní stánek v areálu Baník na 10 000 Kč ročně,

- schválila snížení poplatku za pronájem místa na prodejních trzích na 2 000 Kč za půl roku.

30. zasedání dne 13. 11. 2003

- schválila vypracování hydrogeologického průzkumu vodních ploch Hliníček a Jezérko, průzkum provede ing. Vacek nákladem 20 000 Kč,
- vybrala ze dvou nabídek firmu Martin Jura, Truhlářství, Ratíškovice na zhotovení vestavěné skříně pro potřeby OÚ, náklady 13 850 Kč,
- se zabývala přípravou 7. zasedání OZ,
- určila složení inventarizačních komisí k provedení inventury obecního majetku k 31. 12. 2003.

31. zasedání dne 26. 11. 2003

- na základě doporučení sociální komise schválila poskytnutí jednorázové finanční výpomoci pro tělesně postižené děti a nezaopatřené děti z neúplných rodin,
- schválila nabídku na odkoupení zařízení kanceláře České pojišťovny na OÚ za 33 551 Kč,
- schválila nabídku firmy Eurotel Praha na nepřetržité připojení k internetu, jednorázové náklady 4 639 Kč, měsíční poplatky 1 254 Kč,
- ze tří nabídek vybrala firmu EKOR Kyjov na svoz a ukládání odpadu, smlouva bude uzavřena do 31. 3. 2005,
- schválila vybudování veřejného osvětlení u bytových domů U Hájenky, práce provede firma Stokláška nákladem 112 560 Kč,
- schválila nabídku ing. Radimíra Zendulky na vypracování projektové dokumentace pro sběrný dvůr Ratíškovice, náklady 61 243 Kč,
- schválila přijetí dětského folklórního souboru Rosénka pod Osvětovou besedu.

ZŠ

Obecní zastupitelstvo...

7. zasedání obecního zastupitelstva dne 13. listopadu 2003

Program:

1. Zahájení
2. Rozpočtová opatření III/2003
3. Majetkoprávní záměry
4. Kácení topolů v areálu Baník Ratíškovice
5. Sběrný dvůr - investiční akce
6. Různé
7. Závěr

Předsedkyně finančního výboru paní ing. Vladimíra Motlová informovala o dalších úpravách rozpočtu na základě vzniklých skutečností v průběhu letošního roku na straně příjmů i výdajů ve výši 212 000 Kč. Jedná se o kapitoly - školství, doprava, výstavba a daně. Celková výše rozpočtu tak po změnách bude činit 60 758 000 Kč. Jedná se o vyrovnaný rozpočet. Podle výsledku hospodaření je možné provést v průběhu letošního roku ještě další změny.

Součástí jednání byl i rozpočet Charitního domova pokojného stáří v Ratíškovicích pro rok 2003. Dotace z Obce Ratíškovice ve výši 300 000 Kč bude použita na náklady provozní 51 673 Kč, mzdové 148 327 Kč a investiční 100 000 Kč.

Orel - Jednota Ratíškovice žádá Obec o zakoupení víceúčelových manatinelů na vybudovaný orelský areál. Obecní zastupitelstvo bere tento požadavek na vědomí a současně doporučuje podání žádosti o přidělení dotace z Jihomoravského kraje v Brně.

OZ schválilo prodej obecních pozemků:

- manželům Tomanovým, R 951 - p. č. 144/16 o výměře 16 m² za účelem vyrovnání hranice zahrady se stávající komunikací, cena 75 Kč/m²,
- manželům Drlíkovým, R 1181 - p. č. 144/16 o výměře 100 m² za účelem vyrovnání stavební parcely se stávající komunikací, cena 75 Kč/m²,

OZ odročilo prodej obecních pozemků:

- manželům Stehlíkovým, Dubňany 544 - p. č. 490/7, 495/4 a části p. č. 478 o výměře 550 m² za účelem rozšíření a vyrovnání stavební parcely - lokalita Zelnice,

OZ odročilo směnu soukromých obecních pozemků:

- s manželi Stehlíkovými, Dubňany 544 p. č. 478 (obecní parcela) a 543 (soukromá parcela) o výměře 150 m². Důvodem odročení je projednání stavebních podmínek a kupní ceny.

OZ vzalo na vědomí návrh pana Jiřího Fanty (vlastníka pozemku) na společné užívání parcely č. 407/2 - pozemek u budovy kina.

Ing. Bubílek vypracoval znalecký posudek na pozemky a garáže v areálu dvora bývalého mlýna - sousedící pozemky s prodejnou potravin Fanta, kupní cena bude činit 225 000 Kč.

OZ schválilo časové omezení předkupního práva na pozemky prodané firmě ZERA na deset let.

Členové obecního zastupitelstva byli seznámeni s výběrem firmy na kácení topolů v areálu Baník. Stromy jsou staré asi 70 let, některé přeschlé a nebezpečné pro okolí (viz petice občanů ze Sportovní ulice z roku 2001). Na kácení topolů vybralo OZ firmu Baník Ratíškovice, která práci provede za 70 000 Kč. Vykácené topoly budou nahrazeny novou výsadbou vzrostlých stromů s kořenovým balem.

V prosinci letošního roku bude uzavřena skládka TKO v naší obci a zahájí se její postupná rekultivace. Stávající zařízení skládky by tak bylo nevyužité. Obec Ratíškovice požádala ing. Radimíra Zedulku o vypracování projektu Sběrný dvůr Ratíškovice. Odhadní cena na vybudování je asi 4 160 000 Kč. Na tuto investici je možnost získat půjčku ve výši 20 %, dotaci z kraje ve výši

60 % a zbytek by hradila obec z vlastních zdrojů. Sběrný dvůr by sloužil jako překladiště pro odpad, který se nevejde do popelnic, pro nebezpečný odpad a jako skládka inertního odpadu (stavební suť).

V bodu Různé projednalo OZ tyto body:

- sloučení viničních tratí v k. ú. Ratíškovice - Hrubé pole, Návdanky, Díly pod Náklem - pod novým jménem Hrubé pole,
- zrušení členství naší obce v Energetickém sdružení obcí jižní Moravy od 1. 1. 2004,
- výpověď z pronájmu budovy kina od pana Františka Gloze od 1. 12. 2003,
- společenské akce mikroregionu Nový Dvůr,
- informace o programu LIEDER - rozdělování financí pro podnikatele přes mikroregion,
- Česká pojišťovna ukončí pronájem místnosti v budově radnice 31. 12. 2003,
- informace o družební návštěvě Vouziérs ve dnech 7.-12. listopadu 2003,
- 18. listopadu 2003 proběhne před radnicí dekorování koně roku 2003 Slovenské republiky, klisny ALIES, která je ustájena u chovatele pana Jaromíra Kotásky v Ratíškovicích.

zš

Poděkování

Obec Ratíškovice děkuje paní Marii Rybové za darování vánočního stromu, který je usazen před radnicí.

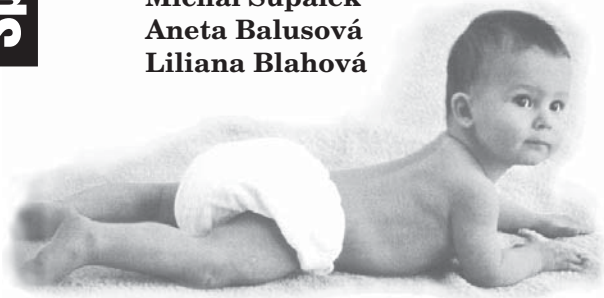
Oprava

V minulém čísle časopisu Ratíškovický Zvon změnil tiskárský šotek v článku „Tam kde kvetou vinohrady“ smysl věty. Místo toho, že byl hejtman Svoboda oběšen, mělo být napsáno - byl málem oběšen. Žádám čtenáře o pochopení.

Josef Přibíl, autor románu

Vítáme nové občanky...

Michaela Koplová
Kristýna Rybecká
Robin Marta
Šimon Ondrouch
David Králík
Lukáš Bílek
David Novák
Amálie Mokrá
Karel Bukový
Michal Šupálek
Aneta Balusová
Liliana Blahová

Z našich řad odešli...

Jan Příkaský	71 let
Antonie Vánová	74 let
Božena Příkaská	80 let
Josef Teplík	66 let
Josef Antoš	78 let

Blahopřejeme...

Oldřich Hačunda	80 let
Rosina Opavská	100 let
František Antoš	80 let
Marie Kordulová	85 let
Marie Tomanová	91 let
Anna Kordulová	80 let
Josef Ilčík	90 let

Osmdesátka

Obecní úřad a Osvětová Beseda gratulují panu **Františku Antošovi** k významnému životnímu výročí, kterého se nedávno dožil. Zároveň mu přejí mnoho zdraví, pohody a optimismu do dalších let. Jeho více než padesátileté působení na ratíškovickém kulturním poli rada naší obce ocenila udělením pamětní medaile.

Zlatá svatba...

manželé Marie a Květoslav Horáčkovi

Diamantová svatba...

manželé Růžena a Ladislav Varadínkovi

Blahopřejeme manželům **Varadínkovým** k **60 letům společného života**. Diamantovou svatbu oslavili **v říjnu** na obecním úřadě. Přejeme jim do dalších let ještě hodně krásných chvil spolu prožitých.

obecní úřad

Blahopřání

V letošním roce se významného jubilea dožili manželé **Beránkovi**. Již neuvěřitelných **65 let** jdou spolu životem. Oběma oslavencům srdečně gratulujeme a přejeme do dalších dnů hodně zdraví, sil a lásky.

Jménem občanů Ratíškovic přeje obecní úřad

Archivní snímek z diamantové svatby

**Nedělní dopoledne věnovala část
výpravy prohlídce
Vouziers....**

Družební mise do Vouziers

Necelých šestnáct hodin cesty autobusem dělí družebním poutem spojenou obec Ratiškovice a francouzské město Vouziers. Od pátku 7. listopadu do středy 12. listopadu jsem měl tu čest zúčastnit se výpravy z Ratiškovic, která měla prověřit sílu tohoto mezinárodního svazku, jehož počátky sahají do roku 1988.

Posádka autobusu, tvořená zástupci obce a Československo-francouzské společnosti, byla doplněna o členy dechové hudby Dolanka a tanečního kroužku Ratiškovská dolina. Autobusová večerka měla velmi krátké trvání, neboť zástupci obce a Československo-francouzské společnosti byli po celou dobu jízdy přesvědčováni o správnosti nominace kulturní složky pásmem Ratiškovské doliny a nekonečným, výjimečně „neinstrumentálním“, programem Dolanky.

V sobotu 8. listopadu, kolem čtvrté hodiny odpolední, přijel náš autobus do konečné stanice, pětistícového města Vouziers. Starosta Vouziers přivítal cestou znavené „Ratiškovjáky“ v přijímacím sále Bellevue laskavým proslovem, a po ubytování se v rodinách také slavnostní večeri. Tak často v autobuse skloňovaná specialita „šnek“ se v jídelničku neobjevila, to ale vůbec nezabránilo seznámení

se s místními domorodci. Francouzští družebníci bohužel zůstávají i v tomto století oddaně věrni jen svému domácímu jazyku, a tak i při zdánlivě nenáročném komunikaci byly nejčastějším podpurným prostředkem ruce a nohy. Ti vynalézavější využívali také tužku a papír. Sobotní večer zakončila krátká taneční zábava.

Nedělní dopoledne věnovala část výpravy prohlídce Vouziers, část navštívila mši v místním kostele Saint Maurille. Pozornému turistovi neunikl obchod se suvenýry nedaleko od náměstí. Ve výkladu je možno spatřit ukázky slováckého folklóru. Město Vouziers působí velmi klidně, dominantou města je místní radnice na náměstí s pomníkem věnovaným obětem I. světové války. Náměstí a „hlavní třída“ je tvořena menšími pobočkami bank, obchody a bary. Několik úzkých uliček vedoucích z náměstí působí zajímavě. To vše o Vouziers, lehce i bez průvodce, zjistíte během necelé hodiny.

Po výborném domácím obědě v místních rodinách se odpoledne dostaly na řadu také naše slovácké kroje. Dolanka i Ratiškovská dolina prozradila část svého repertoáru v kulturním domě na zábavě konané u příležitosti dalšího setkání členů

Československo-francouzské společnosti. Ačkoliv se vrcholní zástupci Dolanky a Ratiškovské doliny dlouho nemohli shodnout na konečném postupu při společném vystoupení, plný sál nakonec odměnil účinkující potleskem za jejich bojovnost a nasazení, které mírně zkomplikoval hladký povrch v tanečním sále, a to převážně u „Podšablí“. Volná taneční zábava za doprovodu Dolanky byla ukončena večerí a slavnostním přípitkem na počest další vzájemné spolupráce obou obcí. Zatímco večerí znavení Francouzi se vrhli na předspankovou siestu, Ratiškovská dolina se vrhla na své primitivní bicí nástroje a kytaru, čímž dala najevo, že v devět večer se na jižní Moravě spát ještě nechodí. Překvapení Francouzi tak hudebně ochutnali Matušku i Kaťušu, čímž byla nedělní mise úspěšně splněna.

Pondělní program byl vyplněn návštěvou „krajského“ města Chalons en Champagne. Ještě před příjezdem do města jsme se zastavili u mohyly padlých hrdinů, kde si většina členů Ratiškovské doliny vyzkoušela náročné polní přesuny ve válkou zvláštním terénu. Město Chalons en Champagne nás uvítalo pohledem na místní vítězný oblouk Saint Croix. Následovala návštěva chrámu Notre Dame de Chalons, pro turisty v současnosti uzavřeného, výjimka prý platila jen pro Ratiškovice. Sledující místní domorodkyně jsme mohli vyzdvihnout starou pravdu o kráse našich slováckých žen.

Kolem třetí hodiny odpolední jsme měli možnost nahlédnout na chod místního „krajského úřadu“, pod který spadají čtyři „okresy“, včetně okresu Ardeny, kde se nachází město Vouziers. V budově úřadu jsme nasáli atmosféru zasedací místnosti krajského zastupitelstva, kde krajská poslankyně zodpověděla dotazy týkající se systému správy kraje Champagne-Ardens. Svým dominantním projevem celý pondělní program skvěle dirigovala ratiškovická rodačka, nyní ve Francii žijící, paní Voříšková. Jednoduchými povely udržovala maximální pozornost a kázeň všech ratiškovických občanů. V pozdních odpoledních hodinách nás ještě stihl pozdravit u krajského úřadu osobně sám krajský hejtman. Ještě před přesunem zpět do Vouziers byla část výpravy uspokojena možností

nákupu hodinovým rozchodem těsně za městem v místním nákupním středisku, aby zjistila, že „podpultové zboží“ už skutečně u nás neexistuje, a že už jsme na nakupování v jednotné Evropě, alespoň v tomto směru, připraveni. Po návratu do Vouziers ještě někteří odešli prověřit místní bary, ale Francouzi už asi spali, na náměstí bylo kolem desáté večerní zcela mrtvo.

Úterý 11. listopadu byl dnem odjezdu domů, ale ten byl naplánován až na večerní hodiny. Tento den je totiž také státním svátkem Francie (den ukončení první světové války), a tak jsme měli velmi milou povinnost zúčastnit se vzdání památky u pomníku padlých hrdinů v okolí Vouziers. Zúčastnili jsme se tohoto pietního aktu na pěti místech (Blaise,

Condé, Bobo, Chestre, Vand). Slovenská, česká a francouzská státní hymna v podání místní dechovky a Dolanky, za doprovodu francouzské vojenské a hasičské jednotky a ratiškovických zástupců, dává vzpomínout na všechny, kteří ztratili život při krvavých bojích v Ardenách během první světové války.

Poslední pietní akt proběhnul před radnicí ve Vouziers, teplota ovzduší a našich krojů se blížila bodu mrazu, a tak jsme byli přímo nadšeni, že zbytek akce se koná ve vyhřáté radniční místnosti. Tam se setkáváme s velvyslancem České republiky v Paříži, panem Pavlem Fischerem, a náměstkyní ministra obrany České republiky, paní Jaroslavou Příbylovou. Starosta Vouziers, pan velvyslanec a paní náměstkyně vyzdvihují ve svých krát-

kých projevech důležitost a velké uspokojení ze spolupráce Vouziers a Ratiškovice. Dolanka ještě na závěr přidala několik svých kousků, při kterých si s radostí zatančili i výše uvedení státní zástupci.

Hned po odchodu z radnice balíme kufry, ještě nás čeká vydatný závěrečný oběd ve Vouziers. Při přípitku pan velvyslanec ocenil taneční schopnosti naší aktuální stárky a připsal několik myšlenek do kroniky Ratiškovské doliny. Vzhledem k časové tísní jsme byli po jídle okamžitě odveleni do poslední akce, a tou bylo setkání s obyvateli v obci Terron. Zástupci obcí položili věnce k pomníkům padlých vojáků, následovalo přijetí v místním kulturním sále, kde opět zaznělo v doprovodu kytary několik slováckých hitů. Zdálo se, že francouzští přátelé nás nechťeli ani pustit domů, po několika přidavcích a prasklé struně na kytare jsme však už odjet museli. Rozloučili jsme se a poděkovali sympatickým Francouzům za vstřícné přijetí a příjemný pobyt.

S čerstvou vzpomínkou na Vouziers jsme se vrátili do Ratiškovice těsně po středečním poledni, 12. listopadu. Nezbývá nám nic jiného než se těšit na další příjemné shledání, tentokrát v Ratiškoviciích.

Jaromír Škola ml.

Stalo se

28. říjen v Ratiškoviciích

Starostové obcí mikroregionu spolu s francouzskými přáteli z Vouziers a dalšími hosty projeli poprvé železniční trať na šlapadle. Jedná se o projekt KKK (kolem po kolejkách ke kanálu) mikroregionu Nový Dvůr, podpořený z programu Greenways Nadace Partnerství.

Škola

Zápis žáků do prvních tříd

V pátek 24. ledna 2004 proběhne v době od 16.00 do 18.00 hod. zápis do prvních tříd. K zápisu se v doprovodu zákonného zástupce dostaví děti, které do 31. srpna 2004 dovrší věk šesti let a dosud nenavštěvují základní školu. Zápis proběhne ve třídách nad školní jídelnou. Pokud se dítě ze závažného důvodu nemůže zápisu zúčastnit, je třeba je omluvit a domluvit se na náhradním termínu (do 15. 2. 2004). Žádosti o odklad školní docházky odešlete do 30. 6. 2004 na adresu ředitelství ZŠ Ratiškovice, Vítězná 701. — **zš**

„Jedním z největších zážitků bylo vystoupení na Slováckém roku 16. srpna 2003 v Kyjově.“

Slovácký krúžek - Poohlédnutí na uplynulý rok 2003

V letošním roce se Slovácký krúžek věnoval znalostem tanců, zpěvů a verbuňků. Že se tato práce dařila, je vidět v následujícím souhrnu účinkování. Při tancích moravských a českých besed jsme vždy dostali pozvání na příští rok. Byla to pro nás pocta uznání za náročné nacvičování těchto besed.

Naše první vystoupení bylo 11. ledna 2003 ve Strážnici na Orelském plese, kde naše dvě kolečka spolu s ostatními zatančili českou besedu. Další vystoupení bylo v Čejkovicích 25. ledna 2003 v krásném kulturním domě s velkým sálem. Moravskou besedu tady tančilo 18 koleček, z toho 2 byla naše. Byla to nádherná podívaná při pohledu jak na tančící, tak i na ukázkou našich krojů a krojů z Podluží. O týden později jsme tančili se třemi kolečky moravskou besedu v Ratiškovcích. S menšími obavami o zvládnutí nácviku, dopadlo vše výborně. Za zmínku stojí, že se tam po dlouhé době tančil tzv. řetěz.

Na den 8. února 2003 připadl celostátní Krojový ples ve Žďaru nad Sázavou. Zvláštností zde je, že se tančí jak beseda česká, tak i beseda moravská. Je to krása vidět 26 koleček, z toho dvě naše, v různých krojích. Na letošním plese byl čestným hostem ministr Škromach. Na tradičním plese ČSL 15. února 2003 v Hodoníně jsme tančili se dvěma ko-

lečky spolu s dalšími účinkujícími z okolních vesnic českou besedu.

„Fašaňk“ byl náš premiový den. Byli jsme pozváni Českou lidovou stranou, abychom zatančili málo známou slováckou besedu. Obava byla ze strany tančících, poněvadž jsme měli k doprovodu jen kazetovou pásku. Radost po skončení byla velká. Do tohoto souhrnu taky patří ukáзка pletení žil, která se konala 19. dubna 2003. Slavnostním dnem byl rovněž 21. duben 2003, kdy se uskutečnilo chodění v kroji po „šlaháčce“.

Na co se chasa možná nejvíce těší, je stavění máje. Letos se vše dělo za veselého hraní DH Ratiškovjanka, která hrála a doprovázela chasu už z lesa k Obecnímu úřadu. Tady se pak ještě dlouho hrálo a zpívalo a počasí nám k tomu všemu pěkně hrálo. Ne jinak tomu bylo i při kácení máje. Muzikanti z Ratiškovjanky vyhrávali a přišlo jak na zpěv, tak i na tanec.

Za zmínku taky stojí vystoupení ke Dni matek. Zde měla své premiérové vystoupení cimbálová muzika, ve které hrál a zpíval člen našeho krúžku. Slovácký krúžek pořádá taky různé akce jako třeba Cyrilkovská diskotéka na místním hřišti, kde k poslechu a tanci hrál DJ Frenkie.

Jedním z největších zážitků bylo vystoupení na Slováckém roku 16. srpna 2003 v Kyjově. Dopoledne jsme se zúčastnili přehlídky krojů „Rozkvetlá louka“. Toto bylo hodnoceno jako

jedno z nejlepších. Měli jsme zastoupení: nevěsta - ženich, starší družka - starší mládenec, stárek - stárka, a zimní oblečení mladých lidí - děvče a hoch. Po odpoledním průvodu jsme s mladou cimbálovou muzikou předvedli naše nové pásmo tanců, zpěvů, a naše šikovná děvčata tady mají svá sóla.

V Miloticích na „Trhu místních produktů“ jsme při doprovodu DH Ratiškovjanka zatančili slováckou besedu. Toto vystoupení bylo velmi zdařilé a padlo jak DH, tak Slovákmu krúžku pěkně do noty.

Dne 25. října 2003 předvedl Slovácký krúžek pro rodiče a přátele svůj nový program se zpěvy, tanci a verbuňky. Toto vystoupení doprovázela nová mladá cimbálová muzika a DH Ratiškovjanka. Myslíme, že toto vystoupení bylo úspěšné a že se líbilo.

Letos na hody jsme se zařadili a zúčastnili slavnostního průvodu ke stárkovi a stárce a pak pokračovali hodovou veselici na zábavě v sále U Šťastných. V plánu máme ještě uskutečnit vánoční pořad „S koledou k jesličkám“.

Slovácký krúžek děkuje všem našim příznivcům za podporu při naší folklorní práci. Přejeme jim šťastné a veselé Vánoce a hodně zdraví v novém roce 2004!

**František Foltýn +
Slovácký krúžek**

**„Letos v létě to byla skupina Buty
a 21. listopadu zve Radim
do naší vesnice
jazzmany.“**

Poděkování

Jménem mnoha „ratiškovijáků“ chceme poděkovat Radimu Šťastnému, členu naší obecní rady, za velký přínos kultury v Ratiškovících. Vystoupení skupin zvuchých jmen začal organizovat odvážně a bombasticky v roce 2001 skupinou Čechomor. Byla to perfektní akce, na kterou do dneška vzpomíná celá dědina, okolí, naši přátelé z Vouziers i robky ze Sěčky, které tam „pařily“ v kanafas-kách.

Pozval i Vlastu Redla, na sv. Annu v roce 2002 přijal pozvání do Ratiškovíc Jiří Pavlica s Hradišta-

nem. Závěrečné písničky zpívali všichni diváci a bylo jasné, že další Radimova akce byla úspěšná.

Letos v létě to byla skupina Buty a 21. listopadu zve Radim do naší vesnice jazzmany. Neuvěřitelné - vyprodaný sál a při svíčkách k nám přichází pohoda, kterou Radim umocňuje úvodními slovy, jimž nic nechybí. A to je přesně Radimovo - vždy trochu historie, současnosti, humoru, moudra a všichni jsme „in“.

Co napsat na závěr. Osobnost naší dědiny PhDr. Radim Šťastný pozvedl kulturní život v Ratiškovících. Radime, děkujeme Ti za všechny spokojené občany!

**MB +
Marta Kordulová**

Literatura

**„Náš rodák a autor knihy poslední
říjnovou neděli zorganizoval
,křtění knihy‘ také ve své
rodné obci.“**

Křest knihy

Koncem září tohoto roku vydalo nakladatelství Orego v Praze historický román, který se jmenuje „Tam kde kvetou vinohrady“. Psala o tom Rovnost a krátká zpráva byla uvedena i v Ratiškovickém Zvonu. Krátce poté se uskutečnila v pražské galerii Futura vernisáž knihy. Této vernisáži jsem se zúčastnila a mohu říci, že byla hojně navštívena a proběhla na vysoké úrovni. Dokonce jsem tam zahlédla i některé naše spoluobčany mladší i starší generace.

Jsou lidé obdařeni tvůrčím nadáním a záleží jen na nich, jestli času, který je jim vyměřen, náležitě využijí. A tak náš rodák svou houževnatou a tvůrčí prací vydal tuto knihu. Čerpal nejen z historických pramenů, ale spoustu důležitých informací získal i rozhovory s pamětníky. Získávání historických dat je zdoluhavá a obtížná práce, a i proto si myslím, že spisovatelé historických románů se nerodí každý den! V dnešní vypjaté době nestačí mít

jen materiály a chuť vytvořit dílo, ale chce to mít i kus odvahy dát všechno dohromady a dokonce i vložit své nemalé finance, aby bylo dílo vydáno! Díky svým přátelům v Praze, jako například Dr. Pavlu Novákovi a mnoha jiným, kteří mu celou dobu

fandili a v rámci svých možností mu vycházeli vstříc, bylo dílo na světě.

Náš rodák a autor knihy poslední říjnovou neděli zorganizoval „křtění knihy“ také ve své rodné obci. Akce se uskutečnila v místním kinosále. Poděkování patří místním rodákům panu Třískovi za moderování nedělního odpoledne, panu Novákovi za provedení křtu knihy, paní Perscheové za četbu úryvků z knihy, doplněné průvodními slovy jejího autora. Poděkování patří i mladým pozounistům a všem, kteří pomáhali vytvářet slavnostní atmosféru nedělního odpoledne. Všimla jsem si, že v určité okamžiky nastalo v místním kinosále hrobové ticho. To svědčilo o hlubokém zájmu posluchačů o dílo. Kdo měl čas a zájem, se dostavil a strávil příjemné odpoledne.

Uvědomila jsem si, že napsat třeba i obyčejný dopis z pár odstavců zabere čas, což je veličina, s kterou musíme opatrně nakládat. Tato hodnota je pro nás cennou devizou. Což teprve dát dohromady materiál, aby vzniklo literární historické dílo.

Co říci na závěr. Ať náš spisovatel a rodák tvoří dále. K tomu mu všichni přejeme hodně zdraví, psychické pohody a otevřené oči, které mu mohou být inspirující.

Erika Tomanová

„Roku 1943 bylo dovoleno
uspořádat v obci
krojovou zábavu.“

Beseda nad kronikou

Stalo se již tradicí, že 28. říjen připomíná MO KDU-ČSL besedu nad kronikou. Letošní beseda byla netradiční - místem konání byla společenská místnost CHDPS a poprvé se četlo i z farní kroniky. V první části besedy se připomínaly události popisované v knize o Ratiškovcích, loni poprvé se četlo i z kroniky školní a v poslední části besedy se vzpomínalo na události popisované v obecní kronice, kterou začal psát pan učitel Mikl v roce 1924. Nejvíce se vzpomínalo na události, které se staly v letech končících číslicí tři, tedy připadající na rok, ve kterém je kronika čtena.

Například **20. ledna 1613** se sešli purkmistr a rada města Hodonína se zástupci dědin Ratiškovice, Dubňany, Hovorany, Mutěnice, Dolní Bojanovice, Lužice a Těšice, aby podepsali tzv. „Katovskou listinu“ a stvrdili ji svou pečeti. Z podoby pečeti této doby vychází i nynější obecní znak - tři žaludy a dvě hvězdičky. Znak Dúbravy - žaludy přijaly také obce Rohatec, Dubňany, Dolní Bojanovice a Vacenovice.

Rok 1873 se zapsal do historie tím, že byl zakoupen zvon sv. Cyrila a Metoděje o váze 264 kg, který byl vytažen do věže kostela společně se dvěma zvony, které visely ve zvonici u kaple sv. Josefa.

Roku 1923 bylo rozhodnuto postavit nové hasičské skladiště, protože stará budova již nevyhovovala. Stavba proběhla stejným způsobem jako obecní akce v předcházejících letech - od jara do podzimu. Hasiči byli spokojeni s novým, prostornějším skladištěm „navrch uličky“. Huře dopadli obecní funkcionáři, kterým při schvalování obecních účtů nebyly uznány vysoké položky za občerstvení a byly jim dány k úhradě.

V roce 1933 vyplatil stát obci celkem 52 400 Kč na vyživovacích příspěvcích, obec této podpory využila k postavení nového obecního

domu, k elektrifikaci obce a k vydláždění Dědiny. Kromě toho se nabízely nezaměstnaným další pracovní možnosti: odhazování sněhu v zimním období, vykopávání pařezů při přerubování boří, sečení obecních luk, čištění obecních rybníků a potoků, úprava cest a zalesňovací práce.

Roku 1943 bylo dovoleno uspořádat v obci krojovou zábavu. Kronikář Jan Foltýn dodal: „Chlapci i děvčata si zatancovali, ale nadále zůstali dobrými Čechy. Pro Němce vystupovat nechtěli.“ Němci se pokoušeli vytvářet Lidové soubory, které by sloužily k proněmecké propagaci. „Národopisná Morava“ měla být založena i v Ratiškovcích.

To jsou jen některé úryvky z první části besedy. Druhá část byla z kroniky školní:

Rok 1913

26. 1.

Při objednávkách mechanických a optických nástrojů má se hledět k výrobkům domácím.

8. 2.

Správa školy žádá c.k. okresní radu o povolení, aby žáci zdejší školy sehráli mohli dětskou divadelní hru Popelka.

19. 2.

Od c. k. školní rady přišlo oznámení, že žákovská produkce „Popelka“ výjimečně se povoluje. Příště se má žádati asi šest neděl dříve.

22. 2.

Správa školy byla vyzvána, aby upozornila rodiče na nebezpečí hrozící jejich dětem z návštěvy kinematografických představení nebezpečných.

22. 2.

Ve dvou případech pozorovány na žácích podezřelé vyrážky na těle a myslí, že jsou to prašivky. Podezřelí žáci byli zatím z návštěvy školní vyloučeni až na další nařízení.

16. 4.

Výnos c. k. ministerstva kultury a vyučování ze 12. 2. 1913 vyzvání upozornit učitelku ženských ručních prací ohledně zanikání domácích lidových krojů, aby přihlížela ke zručnosti a technice lidových krojů a vyhýbala se střihům běžných.

3. 5.

Je třeba oznámiti do tří dnů, kterak se postupuje při návštěvě kinematografických divadel školními dětmi, zda se jim zakazuje a z jakých důvodů. Správa školy oznamuje ohledně návštěvy kinematografických divadel školními dětmi, že sem velmi zřídka takové divadlo přijede - za mého 5 let působení zde bylo asi dvakrát, a to poněvadž představení byla mravně nezávadná, nebyla návštěva jich školním dítkám zakázána.

10. 5.

Vybízí se správa školy, aby do 15. 5. podala zprávu, kterých prostředků se užilo a užívá proti alkoholu a vyličilo poměry a vliv na školní mládež.

13. 5.

Školní správa oznamuje, že školní mládež při každé příležitosti jest poučena, poukazuje se na neblahé a zhoubné následky pití lihových nápojů. Následkem toho školní mládež lihových nápojů nepožívá.

25. 5.

Do konce května zaslati dožadovací list na chudinské knihy. Na jednoho žáka se počítá 7 haléřů.

5. 6.

Vyzvání, která děvčata by tříměsíční kurz pro hospodynky navštěvovati v Podivíně mohla. Přihlášeny Magdalena Macková a Eva Nesvadbová.

20. 6.

Správa školy v Petrově oznamuje, že výstava žákovských prací je otevřena od 22. 6., pro žáky za vstupné 10 hal.

29. 6.

Od c. k. inspektorátu vyzvání, bude-li možno 2. 7. vypraviti do Hodonína 10-20 školních dítek k uvítání p. ministra rytíře Husárka. Odp.: Bude možno vypraviti do Hodonína asi 12 školních dítek v kroji na povoze k 10. hodině před Besedním domem.

13. 7.

Od c. k. šk. rady se doporučuje, že následkem koupání se děti na nedovolených místech mnohdy utopí,

mají se školní děti voditi pod ochranou učitelskou do veřejných koupelen.

19. 7.

Dítky zvláště dospělejší byly při vyučování v různých hodinách poučovány o námořním loďstvu, vštěpována jim důležitost jeho a dítky se zájmem sledovaly průběh vyučování a mimo vyučování hovořeno o tom. Bylo vidět, že je zajímavá.

6. 8.

Žádá se seznam žáků, kteří by zimní hospodářskou školu navštěvovat mohli. Správa školy zaslá seznam chlapců. Byli to Matouš Kotásek, Marcelín Příkaský, Michal Valkovič.

4. 9.

Vyzvání objednávat houby mořské domácího původu.

19. 9.

Oznámení, že 22.-27. 9. bude v Miláně odbýván XIV. sjezd proti alkoholismu a aby na něj upozorněno učitelstvo bylo.

30. 12.

Dává se vědět, že žákům v prázdninách není dovoleno účastniti se cviků spolkových a nositi odznaky.

Rok 1923

15. 4.

Místní školní rada v Ratiškovcích zaslá okresní správě žádost o zákaz účasti školní mládeže při muzikách.

5. 9.

Státní rolnická ovocnářsko-vinařská škola ve Valticích žádá žáky, rolnické syny o návštěvu školy této s internátem spojené.

Rok 1953

● Během školního roku 1953-54 nasbírali žáci školy následující množství odpadových surovin: 4140 kg papíru, 1523 kg kostí, 887 kg hader, 628 kg pecek, 9200 kg železného šrotu a 1379 lahviček od Alpy.

● Do soutěže spořivosti se zapojilo 387 žáků ze 463. V krajské soutěži o nejlepší sběr pecek, již se zúčastnilo 38 škol Gottwaldovského kraje, se umístil žák naší školy Petr Toman ze VII. B třídy, jenž nasbíral přes 50 kg pecek jako čtvrtý. Byl odměněn plnicím perem značky Barclay. Kromě toho byli odměněni ještě čtyři další sběrači.

sestavil **Václav Koplík**

Fara

Strípky z farní kroniky

„...V neděli VIII. po sv. Duchu dne 12. července 1891 o 12 hod. v poledne vypukl v sakristii oheň,...“

Letos na jaře byla po dlouhém hledání nalezena kronika naší farnosti, která je vedena pod názvem Pamětní kniha fary Ratiškovské čili Domácí protokol od roku 1867. Po přečtení této knihy jsem vybrala pro čtenáře Zvonu několik zajímavých zápisů - některé jsou pro pobavení, jiné pro zamyšlení.

V naší farnosti působilo 17 farářů, nejkratší dobu dp. Ševela Josef - od 16. 11. 1886 do 18. 3. 1887, nejdelší dobu zde žil dp. Miloslav Kunc - od 11. 2. 1949 do 31. 5. 1980, to je celkem 31 roků. Do církevních řádů odešlo 19 dívek, nejvíce do řádu Dcer Božské lásky.

Zapsal roku 1868

dp. Josef Nezval

...K Slavnosti Božího Těla uvolili se následující Ratiškovští sousedé sestaviti oltáře:

1. Matouš Kopl, čtvrtláník č. 18, který obraz sv. Matouše schválně k tomu si dal na plátně olejovými barvami malovati, aby u jeho domu první štace se držela, při nížto Evangelium sv. Matouše se čte.

2. Josef Antoš, čtvrtláník č. 23, který pro druhou štaci oltář stavěti svolil u sochy sv. Jana Nepomuckého

3. František Kundrata, čtvrtláník č. 60 staví oltář pro III. štaci před svým domem.

4. František Macek, ad č. 7 staví oltář pro IV. štaci před svým domem.

...Kříž z dubového dřeva dal zhotoviti docela ze svého vlastního jmění Ratiškovský půlláník z č. 49 Jan Kordula. ...U Příležitosti sv. missie, již konali OO. Redemptoristé v Ratiškovcích v listopádu 1868 postaven a posvěcen byl tento kříž missionární (u hlavního vchodu chrám.) dne desátého listopádu 1868, - na kterýžto udělil sv. Otec Pius IX. následující odpustky, a to na věčné časy - i kdyby kříž ten jakýmkoliv způsobem zmizel:

1. Kdo se u tohoto kříže srdcem alespoň zkroušeným pomodlí sedm Zdravas ke cti VII. bolesti bl. P. Marie, získá odpustků sedm let a sedmkrát čtyřicet dnů; - a

2. třista dnů, kdykoliv (toties - quoties) se u něho srdcem alespoň zkroušeným pomodlí pětkrát Otčenáš, Zdravas a Sláva Bohu etc. ke cti pět ran Krista Pána.

...Letos (1868) chtěl míti Matouš Kopl, čtvrtláník z č. 18 zvláštní hrob pro svého otce. Při této po prvníkrát se vyskytnoucí příležitosti usnesla se hospodářská kostelní správa v následující rozhodnutí:

1. Na hřbitově má se hrob jeden vedle druhého podle pořádku kopati.

2. Kdo by chtěl, aby na nějakém místě jiném mrtvola zemřelého byla pochována, než na tom, co dle pořádku na ni připadá, musí zaplatiti zvláštní místo: 5 zlatých rak. čísla, jestli byl zemřelý před 9 roků stár, a 3 zlaté rak. čísla jestli ještě nebyl stár zouplna 9 roků.

3. tyto příspěvky však dodávají jenom to právo, že hrob, za který byly placeny, nesmí se vykopati a jinému připustiti spíše, než mine 10 roků od té doby, co byl příspěvek zaplacen.

Zapsal roku 1891

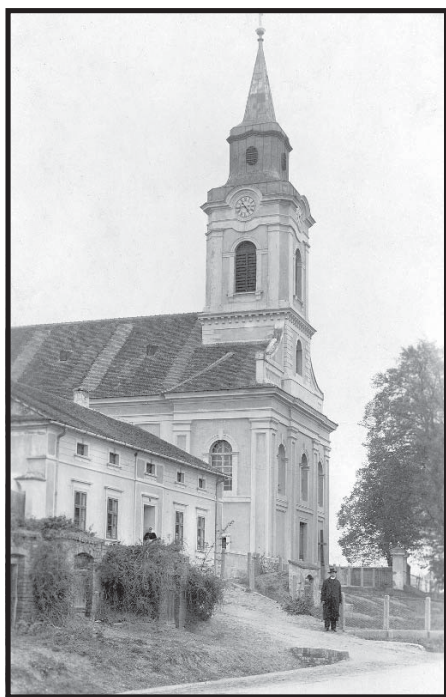
dp. Karel Vojtěch

...V neděli VIII. po sv. Duchu dne 12. července 1891 o 12 hod. v poledne vypukl v sakristii oheň, který bez pochyby žhavým uhlíkem z kaditelnice vyletěvším do šuplete jedné skříňe, v nížto komže kostelníkovy a ministrantů, 2 pěkné roucha (bílé a modré) na sošku p. Marie, 1 modré antipendium na kazatelnu, několik štol, 3 vela kněžská, nový humeral, 16 čistých purifikatorií, pěkné kytečky na svíčky a jiné maličkosti uschovány byly, povstal, a v době 1 hodiny (od 11-12) vše spalil t. j. tu

skříň celou. Těž umyvadlo plechové vedle té skříně na zdi pověšené z polovice zničil, a dvěře na kazatelnu dole již značně popálené byly; podobně i dvěře do kostela ze sakristie vedoucí celé očazené nalezeny. Kouř ze sakristie kostelem se valící a oknem u choru postaveným ven vycházející uviděn od zvoníka starého Vacenovského, jenž poledne zvoniti šel. Poněvadž hned na poplach zvoněno, byla pomoc rychlá, tak že více neshořelo, nežli ta již podotknutá skříň. Do sakristie odvážil se kostelem kouřem naplněným Petr Vacenovský z č. 231, nyní č. 15. čtvernošky s mokrou dekou na sobě, aby otevřel dvěře u sakristie zamčené. Škoda se ale přece ráčí na 200 zl. r. m. Vše ostatní musí skrze dobrodince sjednáno býti. Výlohy s důkladným líčením (bílením) očazené sakristie a kostela (uvnitř spodní část) převzala obec dodáním písku a vápna, a farář placením dvou zedníků po celý týden a stravováním jich.

Zapsal dp. Josef Celý

...16. 5. 1908 uhodila při bouři haluz lípy do kříže pod ní stojícího, srazila jeho horní část; v socialist. „Rovnosti“ některý pokoskář, asi z Vacenovic dal lokálku: Posel s nebe sjel do Pánbicka a urazil obě nohy. Obecní představenstvo dalo kříž ten, třebaš nebylo povinno, ježto dědici † Pavla Marka byli k tomu vázáni, a přece se zdráhali, kříž svým nákladem opravit, v původním rozměru a z lepšího kamene restaurovat kameníku Štáblovi Frant. v Hodoníně.

...22. října 1911 na kraji březí při lesní cestě z Ratiškovice do Rohatce za naší vesnicí zavražděn Ladislavem Tomanem a pomocníkem dosud neznámým Arnošt Schüller z Vídní, kterého ve Vídni pro podobu nápadnou se sebou pod záminkou, že ho udělá správcem v koupeném dvoře, tam vylákal a zavraždil, mrtvolu zohavil, do svého oděvu oblekl, některé listiny na sebe znějící kolem pohodil, aby tak vzbudil jistotu, že byl Lad. Toman zavražděn a on se pomocí svých přátel mohl zmocnit pojistky 90.000 K na život; podvod záhy byl odhalen a vrah v Brně zatknut; zavražděný pohřben na zdejší hřbitově, příbuzný žádný se k němu nepřihlásil.

Zapsal dp. Richard Svoboda

...Na podzim r. 1920 odpadlí bratři kněží přijeli do Ratiškovice dělat agitaci pro československou sektu - (Hoffer, kaplan z Bzence - odpadlík a j.) - zavolal je do Ratiškovice rodák zdejší - nevěrec Gajdík, a statečně jim pomáhal starosta Neduchal, učitel Mikl a poštovník Polišenský. U nové školy byla česká mše a pak tábor lidu. Jenže ženy z Ratiškovice košťaty učinily konec jejím sprostým řečem a ukázaly jim, kde je cesta z Ratiškovice - Toto všechno dp. faráře velmi bolelo a trápilo - Za nedlouho potom starosta Neduchal zemřel a tím padl mocný sloup a podpora zdejších soc. demokratů - Letos v březnu zemřel druhý jejich sloup, Kotásek, takže nyní strana soc. dem. je v úpadku - Oba jmenovaní před svou smrtí přijali sv. svátost.

...Letos 1. března 1920 zemřela zde Marie provd. Konopásková se svým mužem nežijící, vyznání československého, bydlící u svého bratra: Františka Novotného, vážného v „Hlavnících“, který jest bez vyznání. Tento žádal, aby jeho sestra byla pohřbena v řadě katolických hrobů a sice hned vedle své matky, jež tu zemřela v lednu a byla na smrtelném loži přijata do církve římskokatol. Hřbitov je majetkem obecním. Obecní zastupitelstvo se tázalo mne, mají-li žádosti Novotného vyhověti. Odvětil jsem, že dle církevních předpisů mají býti jinověrci pohřbeni odděleně od našich hrobů, ale při tom na místě slušném a člověka důstojném. Na žádost obecního výboru jsem sám místo - dosud pro jinověrců vůbec vyhrazeného místa

nebylo - pro jinověrců na hřbitově určil. S tím Novotný nebyl spokojen. Dal sestru odvést do Hodonína a tam byla česko.-slov. duchovním pohřbena. Náhradu s převezením spojených útrat žádal po obci. Nastalo dlouhé vyšetřování četnictvem a koneckonců útraty zaplatil si Novotný sám. Tím věc skončena.

Zapsal r. 1944

dp. Valoušek Emanuel

...Letos z jara přikročeno k úpravě zahrádky před farou podle návrhu p. Michala Příkaského. Velmi horlivě pomáhali hoši ze sportovního klubu. Dlaždice kladl pan Bedřich Vacenovský. Návrh i všechny práce učiněny zdarma. Úprava hřbitova jest bržděna lidmi, kteří nepochopili, co jest to křesťanský hřbitov. Válka trvá dále a není naděje na její skončení. Náboženský stav ve farnosti je dobrý, v obojí služby Boží bývá kostel plný. Svaz katolických žen a dívek pečlivě kontroluje řádný křesťanský život v rodinách.

Zapsal dp. Jan Veselý

...Do vyučování náboženství bylo přihlášeno pro školní rok 1986-1987 - 58 dětí. Mnozí nechodí ani v neděli na mši svatou. Rodiče se o děti nestarají, nedávají jim dobrý příklad, nežijí podle svého náboženství. To, že jsou náboženství římskokatolického, pro ně nic neznamená. Nežijí podle něho. Dají jen na určité zvyky. Předcházejí se ve své pýše ve „slavení“ všeho možného. Svatba je pro ně jídlo a pití. První svaté přijímání je paráda, jakýsi druh folkloru. Většina dětí už pak nechodí na vyučování náboženství, rodiče je nepřihlásí. A všechno mají. Myslí tím křest a sv. přijímání.

...Faráře trápí povrchnost lidí. První svaté přijímání se spíše podobá vystoupení. Mít to za sebou - to je mentalita většiny. Děti za to ani nemohou. Rodiče jsou prakticky nevěřící nebo lhostejní, naprosto neteční, což je stejné, ne-li horší.

Zápisy z 80. let jsou většinou krátké, o několika větách. Poslední z nich je o biřmování dne 9. 7. 1989. Věřím, že nynější ratiškovický farář, dp. Ludvík Bradáč, události z posledních let doplní a v psaní této nádherné, zajímavé knihy bude pokračovat.

Irena Bařinová

**„Utíkala jsem hned tatínkovi
naproti a už z dálky volala,
jestli nám přivezl
nějaké dárky.“**

Moje nejšťastnější Vánoce

Psal se rok 1950, kdy v únoru jedné rodině zemřela mladá maminka. Zůstaly po ní čtyři děti - nejstaršímu chlapci bylo dvanáct let, děvčatům bylo deset a osm let a nejmladšímu chlapci teprve pět let. Tatínek se moc snažil, aby dětem nahradil i maminku, ale víte sami - maminku nikdo nenahradí.

A tak šel den za dnem, měsíc za měsícem a dětem nic jiného nezbývalo, než si pomalu zvykat na život bez milované maminky. Tatínek se staral o nemalé domácí hospodářství, šití oděvů, což byla jeho hlavní

práce, a samozřejmě o nás - děti, aby nám přece jen zabezpečil lepší život bez strádání.

Jenže přišel konec listopadu, tatínek onemocněl a musel do nemocnice, tehdy až do Uherského Hradiště. Tak jsme ostály samy. Nastaly pro nás velmi krušné chvíle. Chodila nám sice vypomáhat stařenka, která se o nás moc dobře starala, ale rodiče jsou přece jen nám dětem nejbližší, znají naše touhy, přání, stesky a ví, co na nás platí, když zlobíme.

Blížily se svátky vánoční a my děti jsme si samy pekly zázvorníky, va-

řily sušené křížalky, smažily kapra, dělaly bramborový salát a večer jsme nastavily ten nejpěknější vánoční stromček. Jak to všechno chutnalo, si už nevzpomínám, ale měly jsme z toho velkou radost.

Když se blížila štědrovečerní večeře, bylo ještě potřeba pouklízet a umýt podlahu. Na mne zbyl schodek ve vstupních dveřích. Právě, když jsem jej umývala, zastavila u našeho sanitka, která přivezla tatínka z nemocnice. Utíkala jsem hned tatínkovi naproti a už z dálky volala, jestli nám přivezl nějaké dárky. Tatínek však smutně odpověděl: „Mám v kapse jen jeden citron, nic víc!“ Nám dětem to však nevadilo. Pro nás byl tím největším dárkem tatínek a štěstí, že se nám vrátil z nemocnice a spolu s námi povečeřel u štědrovečerního stolu. Byly to, pro nás děti, a myslím, že i pro našeho tatínka, ty nejšťastnější vánoce.

Eva Hanáková

**„Před námi stál ten nejsvatější
Mikuláš, samé zlato.“**

Mikuláš mého dětství

Dny za dnem plynuly a začínal prosinec, měsíc bílých dnů a jasných hvězdných nocí. Blížil se svátek Mikuláše a tetičky při večerním draní peří vyprávěly, jak Mikuláš doprovázen anděličkem a čertem přinášel hodným dětem dárky. Také vzpomínaly na své dávné mládí, jaké dárky dostávaly: rukavice, ponožky či teplý svetřík. Některá v punčošce za oknem našla jen uhlí a jedna tetička dostala dokonce v krabici žívého holuba.

Při vyprávění tetiček čas ubíhal a očekávaný svátek Mikuláše byl tady. Toho dne snad všechny děti brzy nechávaly sáňkování a ještě za světla seděly ve světnici u kamen. Punčochy na dárky měly připravené za oknem už od rána, hodné byly také, alespoň toho dne. Tak se nemohly dočkat večera.

Konečně se setmělo, tetičky přicházely a daly se do draní. Zaujati myšlenkou na dárky i obavou, jestli k nám Mikuláš přijde, jsme tentokrát poslouchaly povídání tetiček při draní peří jen tak na půl ucha.

Ani jsme si nevšimly, že židle u stolu, kde sedává tetička Ottová, je prázdná. Za malou chvíli však tetička přicházela a své zpoždění omlouvala tím, že byla za dědinou na Sokolce a stahovala Mikuláše hákem za papuč, když se po zlaté šňůrce spouštěl z nebe.

Věřily jsme každému slovu a když jsme věděly, že už je Mikuláš na cestě, obracely jsme oči stále ke dveřím. Dočkaly jsme se. Zaslechly jsme šramot, nato tiché cinknutí zvonku, dveře se zvolna otevíraly a nebešťané přicházeli i s čertovským doprovodem.

První vcházel do dveří Mikuláš. Lehce zaklonil hlavu, aby mu nespadla vysoká, zlatem lemovaná mitra, vyrobená ze sáčku od cukru. V ruce držel dlouhou pastýřskou hůl, zahnutou přivázaným srpem, obaleným stříbrným staniolem. Z nebeské tváře mu splýval až na prsa dlouhý bílý plnovous, přilepený kváskem, jenž navíc překrýval zlatý kříž na noční košili. Před námi stál ten nejsvatější Mikuláš, samé zlato.

Za Mikulášem se batolil do světnice růžolící anděliček ve světlé modré košilce, posetý hvězdičkami, které mu na ni asi padaly, když se snášel z nebe, a jedna velká hvězda se anděličkovi dokonce usadila na modré sametové stuze. Na zádech měl anděliček sněhobílá křídla podobná husím, běhající na každém dvorku. V jedné ruce svíral stříbrný zvoneček, ve druhé nesl košík plný dárků.

Než jsme si stačily prohlédnout andělička, do dveří se cpal strašný čert. Dlouhý, vypelichaný kožich, opásaný slaměným povříslím, mu padal až na paty a určitě zakrýval koňské kopyto na chlupaté noze. Na rozčuchané hlavě trčely čertovi velké zahnuté rohy, jaké měla naše koza zabítá do klobásů. Z kožichu se šířil po světnici odér, připomínající kočičák, který tam zahrabala několikrát kočka, když visel v komoře. Byl to smrad pekelný. Čert měl přes záda přehozený pytel na nehodné děti. Byl opravdu strašný, že jsme nemohly vykřiknout ani krátkou modlitbu, a i špina za nehtama nám strachem zbledla.

Oddechly jsme si, až nebešťané s pekelníkem odešli. Ještě dlouho jsme pohlížely ke dveřím, ale čert už se nevrátil. Jen ten pekelný smrad tu po něm zůstal.

Jan Pěničák

Z historie cihelny v Ratíškovicích

Po první světové válce v roce 1919 projevoval se v místě a v okolních obcích velký nedostatek stavebního materiálu, hlavně cihel a krytiny, kterých bylo zapotřebí na opravy, údržbu a výstavbu rodinných domků a hospodářských budov. V době trvání války od roku 1914 do jejího ukončení v roce 1918 se žádné opravy obytných a hospodářských budov neprováděly, poněvadž nebylo kým a zač tyto opravy provádět, a také stavebního materiálu byl velký nedostatek. Proto mezi zdejšími občany vznikla myšlenka a požadavek postavit cihelnu, ve které by se strojově vyráběly cihly.

Ve zdejší obci a rovněž v okolí byly dřívější obecní ruční cihelny za války zrušeny a nemohly být již pro malé výkony a pracnost obnoveny. Myšlenky a snahy místních občanů a zájemců z okolních obcí se ujal pan Alois Horák, rolník a poslanec z Milotic, pod jehož vedením bylo utvořeno svépomocní družstvo dělníků a rolníků z jejichž finančních příspěvků - členských podílů po 1 000 Kčs a zápisného 250 Kčs na jeden podíl, bylo utvořeno družstvo „Družstevní cihelna, z. s. s r. o. v Ratíškovicích“. Po provedeném průzkumu v úvahu přicházejících ložisek jílu bylo rozhodnuto postavit cihelnu v Ratíškovicích v jihovýchodní části obce za Kopcama před státním polesím, poblíž silnice Kyjov - Hodonín.

Do konce roku 1919 bylo na členských podílech upsáno necelých 300 000 Kčs a zápisném 75 000 Kčs, a proto bylo nutno pro tuto věc získat větší počet členů družstva a tím i větší finanční kapitál. Proto byli pro tuto věc získávání další členové, a to rolníci z okolních obcí, Vacenovic, Milotic, ale i ze Svatobořic, Kyjova, Vlkoše, Skoronic a Vracova.

V r. 1919 byla první postavena studna, ze které se čerpala voda

ruční řetězovou pumpou, urovnal se v jejím okolí terén a v blízké jámě se ručně kopal jíl. Ručními dřevěnými kolečky se tento vozil na upravenou skládku, kde se vodou zamácel, motykami překopával a bosýma nohama rozšlapával, přidávalo se do něj písku, který se taktéž ručně dovážel na kolečkách z blízkých Kopců. Z takto zpracované a odleželé hlíny se pak na dřevěných stolech do dřevěných forem vyráběly ručně plné cihly, které se z forem vyklápěly na urovnaný terén na vysušení. Po sušení se tyto cihly naskládaly do kopek, které byly obestavěny taktéž

usušenými cihlami, a zde se podobně jako v milířích vypálily. Takto pracným způsobem musely být vyrobeny cihly na výstavbu ratíškovické cihelny, poněvadž, když se vedení Slovenských akciových cihlen v Hodoníně dovědělo o výstavbě cihelny v Ratíškovicích, zakázalo dovoz a prodej cihel do Ratíškovic a zvýšilo jejich ceny, aby tak znemožnily výstavbu konkurenčního závodu.

V roce 1920 se pokračovalo ve větším měřítku s výstavbou, která však byla provázena nedostatkem finančních prostředků. V roce 1921 byla postavena lisovna, několik kolen na přírodní sušení a pak přikročeno k výstavbě 16-ti komorové pece. Byl koupen starší šnekový lis s válci na výrobu cihel, ruční míchač, odřezovák, položeny koleje na odvoz vý-

lisků do přírodních kolen a odtud k peci.

Pomalou a postupně se výroba cihel zvyšovala v roce 1920 na 200 000 kusů a jak se rozšiřovala mechanizace, tak se zvyšovala i výroba. Hlína z rozšiřujícího hliniště se již odvážela napřed ručně, pak vrátkem na překlopných vozících do lisovny k míchačce, přes válce do lisu a od ručního odřezováku se cihly na vozících vozily do přírodních sušáren.

V roce 1923 mělo družstvo 215 členů se 320 členskými podíly a na rozšiřující se výrobu cihel a prováděnou výstavbu cihelny bylo nutno zajistit další potřebné finanční prostředky. Vedení družstva bylo nuceno shánět finanční půjčky na provoz a zajištění výstavby a bylo někdy opravdu těžké zajistit dělníkům peníze na výplatu mezd. Vliv Živnostenské banky v Hodoníně, provozovatel Slovenských akciových cihlen v Hodoníně, se nepříznivě projevil při získávání finančního úvěru družstva u ostatních peněžních ústavů. Po mnoha jednáních se podařilo vedení družstva získat finanční půjčku u Průmyslové banky v Hodoníně, ovšem za cenu zvýšených úrokových sazeb.

V letech 1925-26 se ve výrobě stavebních hmot začala postupně projevovat hospodářská stagnace, takže družstvu se v důsledku toho zvyšovaly finanční potíže a mnozí členové družstva z obavy, že v případě úpadku družstva

ručí za každý podíl jednonásobným obnosem, začali členské podíly vypořádat. Vedení družstva v důsledku toho hledalo možnosti co nejlepšího východiska z této situace, která mu byla umožněna tím, že na provoz cihelny získala nájemce pana Ferdinanda Rotha z Hodonína, bývalého ředitele Slovenských akciových cihlen v Hodoníně, který se se Živnobankou nepohodl a ve zlém rozešel. Mezi vedením družstva a nájemcem byla dohodnuta a podepsána nájemní smlouva, v kteréžto roční nájemné mělo krýt nezbytné finanční náklady družstva.

Nový nájemce cihelny ve snaze co nejvíce vytěžít z provozu se snažil co nejvíce rozšířit výrobu, k čemuž bylo zapotřebí výrobu zmechanizovat a provozní budovy rozšířit. Rozšířil lisovnu, kotelnu a strojovnu, posta-

vil umělou kouřovou sušárnu, přistavil několik přírodních kolen na sušení cihel, k peci přistavěl šest nových komor s nadpecními sušárnami na duté zboží. V letech 1927 až 1929 se zvýšila výroba více než na dvojnásobek, zaveden byl dokonce dvousměnný a celoroční provoz. Avšak tuhá zima 1928-29 byla pro provoz cihelny, nevybavené pro zimní provoz značným finančním zatížením, poněvadž při zimní výrobě bylo mnoho zmetků.

Mimo to nájemce pod vlivem perspektivy odbytu cihlářského zboží rozšířil výrobu na mnoho druhů dutého zboží, vyrábělo se mimo plných cihel, několik druhů dutých cihel, přičovek, stájovek, přední dlaždice, stropnice hurdys, trativodky, křídlice bobrovka a falcovka. Na odvoz cihlářského zboží na vagónovou expedici byla postavena úzkorozchodná vlečka a rampa ve stanici Rohatec.

Poněvadž i rozšířená pec nestačila vypálit vyrobené zboží, rozhodl se nájemce postavit další pec, a to v místě od staré pece směrem jižním, aby vysoký komín se mohl používat pro obě pece. Staveniště pro tuto pec bylo nevyhovující, poněvadž v hloubce 80 cm byly silné proudy tekoucího písku, které se tehdy nedaly odvodnit, a poněvadž se stavěla pec do hloubky jednoho metru s volně pokládaným stropem, nebylo naprosto možným v této peci cihlářské výrobky vypálit. Do spodní části pece vystupovala voda tekoucího písku, takže se oheň v peci dusil, navezené výrobky se v peci rozpařovaly, nemohly se vypálit a byly to z 85 % zmetky. Ačkoliv před započatím stavby této pece byl nájemce jak zaměstnanci, tak i odborníky upozorněn na nevyhovující staveniště, přesto byla pec

postavena, což bylo hlavní příčinou vysokých provozních ztrát.

Na pořizování jak strojních, tak stavebních investic si nájemce cihelny Ferdinand Roth opatroval finanční prostředky z půjček, a když tyto nestačily, objednané a dodané strojní zařízení dodavatelům nezaplatil, takže tito když chtěli něco si zachránit, museli si stroje demontovat a odvézt. Jednalo se o korečkové rypadlo v hliništi, dávkovací zařízení na uhlí na peci a různé jiné.

V důsledku těchto neutěšených výrobních a finančních poměrů, když dodavatelé odmítli dodávat pro výrobu potřebné zboží, byl nájemce cihelny Ferdinand Roth nucen ohlásit konkurs - vyrovnání a aby se vyhnul zajištění, odjel s rodinou do Vídně a odtud pak do Israele. Po provedeném vyrovnání většina dodavatelů byla nucena dlužné částky odepsat.

Aby cihelna byla opět dána do provozu, byla v roce 1930 utvořena provozní společnost, jejímiž členy byli pan Bedřich Roth z Hodonína (synovec a provozní vedoucí předchozího nájemce Ferdinanda Rotha), pan Emil Schaffer, ředitel Průmyslové banky v Hodoníně, pan Alois Horák z Milotic, t. č. předseda Družstevní cihelny a Bohumil Hauner, správce Hornického společenstva v Miloticích. Tito vloženými vlastními finančními prostředky dali cihelnu opět do provozu pod názvem „Provozní společnost Družstevní cihelny Bedřich Roth a spol. v Ratíškovicích“.

Těmito změnami nájemců cihelny byla na přechodnou dobu snížena výroba cihlářského zboží, avšak v roce 1932, v důsledku počínající hospodářské stagnace, byla snížena poptávka po cihlářském zboží, takže výroba

byla omezena. V roce 1933 v důsledku nadbytku cihlářského zboží byla výroba značně snížena a v roce 1934 zastavena pro nedostatek provozních prostředků a nadbytek zásob vypáleného zboží. Z těchto důvodů se Provozní společnost B. Roth a spol. v roce 1934 rozešla, takže družstvu Družstevní cihelny nastaly značné finanční potíže. Provozní budovy a strojní zařízení bylo nutno udržovat zaknihováním některých investic, které provedli nájemci cihelny na účet družstva, byly finančním zatížením, takže získané nájemné nestačilo ani na úroky z dlužných půjček.

V roce 1935 byla Družstevní cihelna v Ratíškovicích pronajata Hornickému společenstvu z. s. s r. o. v Miloticích, které provozovalo těžbu lignitu v pronajatém dole Františka de Paula v Miloticích, jehož majitelem byl tehdejší hrabě Seilern, majitel zámku v Miloticích. Hornické společenstvo v Miloticích mělo existenční zájem na tom, aby Družstevní cihelna v Ratíškovicích byla v provozu, poněvadž byla hlavním dodavatelem lignitového prachu a drobného lignitu do cihelny v Ratíškovicích. Poněvadž z vytěženého lignitu šlo na odbyt pro domácnosti jen kusové uhlí a kostka, drobné a prachové uhlí se všechno odváželo po ose do cihelny, neboť na dole nebylo dostatek skladovacího prostoru, a i menší část uskladněného prachového uhlí se samovznícením znehodnotila a odklizením vznikaly další finanční ztráty.

Předsedou Hornického společenstva z. s. s r. o. v Miloticích byl pan Alois Horák z Milotic, který byl zároveň i předsedou Družstevní cihelny z. s. s r. o. v Ratíškovicích. Správcem Hornického společenstva byl pan Bohumil Hauner, kteří jako členové Provozní společnosti Družstevní cihelny B. Roth a spol. v Ratíškovicích měli s provozem této cihelny již zkušenosti.

Po téměř dvouletém zastavení provozu bylo nutné vyčerpat vodu ze zatopeného hliniště, což při nepřetržitém provozu čerpadel trvalo přes dva měsíce, bylo nutno opravit pec, lisovnu, kotelnou, sušárny a strojní a dopravní zařízení, takže s výrobou cihlářského zboží bylo započato až začátkem června.

V roce 1936 se finanční situace Družstevní cihelny v Ratíškovicích značně zhoršila, neboť nájemné z provozu cihelny bylo stanoveno podle množství vyrobeného cihlářského

zboží a poněvadž v posledních letech v důsledku celosvětové hospodářské krize se výroba značně snižovala, nestačilo nájemné družstvu na zaplacení úroků z dlužných částek. Taktéž hodnota budov a výrobního zařízení se stářím a nedostatečnou údržbou značně snížila. Členové družstva (podílníci) z obavy, aby nemuseli doplácet ještě jednou na své členské podíly, tyto vypovídali, takže

vznikla situace, že představenstvo Družstevní cihelny navrhlo valné hromadě, a tato schválila návrh, aby bylo zažádáno u Krajského soudu v Uherském Hradišti o konkursní řízení - majetkové vyrovnání.

Krajský soud po zjištění majetkové podstaty žádosti družstva vyhověl a nařídil soudní odhad veškerého majetku a pasiv družstva a vyhlásil konkursní řízení. Toto rozhodnutí bylo

uveřejněno vyhláškou a otištěno v novinách s výzvou, aby věřitelé nahlásili své pohledávky a požadavky u příslušného soudu. Po provedení soupisu všech aktiv a pasiv družstva byl nařízen na den 15. 6. 1937 konkursní prodej Družstevní cihelny v Ratíškovicích u okresního soudu v Hodoníně.

Článek podle rukopisu
pana Petra Gajdika, č.p. 561, upravil

Václav Koplík

Část třetí

Velehrad hledejte v propasti Nákla

Cesta na Velehrad podle popisu perských kupců

Asi v letech 912 až 923 vzniklo dílo připisované Abú Omar ibn Rustovi z Isfahánu „Kniha vzácných drahokamů“. Zachoval se jediný exemplář, který se nachází v British Museum. Popis cesty je stručný, ale poměrně přesný. Pro nás má význam hlavně úsek od překročení řeky Tisy k Velehradu: „...a další řeka je Ister“, tedy Dunaj. Ten nepřekročili, ale uvedli, že na druhém břehu jsou Uhrové. Tomu odpovídá Vácovské ohbí Dunaje. Na tomto místě se také dostali na nejstarší známou evropskou komunikaci, sledovatelnou depoty bronzů až k brodu přes řeku Moravu u Hodonína. Byla to slavná „Via Magna“, vedoucí přes Bavorsko až do Francie.

Asi v polovině cesty míjeli Nitru. I to nám zapsali: „...Na počátku území Slovanů je město zvané Váb Nít“. Denní trasy odhadují odborníci na 20 km. Cílem byla „hora, ze které vy-

téká voda....a k té hoře je cesta deset dní členitým územím bez (jiných) cest.“ Po 200 km skutečně dosáhli moravní řečiště u Hodonína. Následující text má důležité upřesnění: „... Další území je rovinaté a lesnaté a oni žijí ponejvíce v těchto lesích... Uprostřed tohoto území Slovanů je sídlo Svatoplukovo...“ Nejvyšší bod ve středu roviny mezi řekami Moravou a Kyjovkou je vyvýšenina Náklo. Zdá se, že cíl je dosti jednoznačně určený na tomto místě.

Popis Velehradu

Přesný překlad popisu města Svatoplukova je velmi zajímavý: „Muži jeho jsou, jak je to možné,

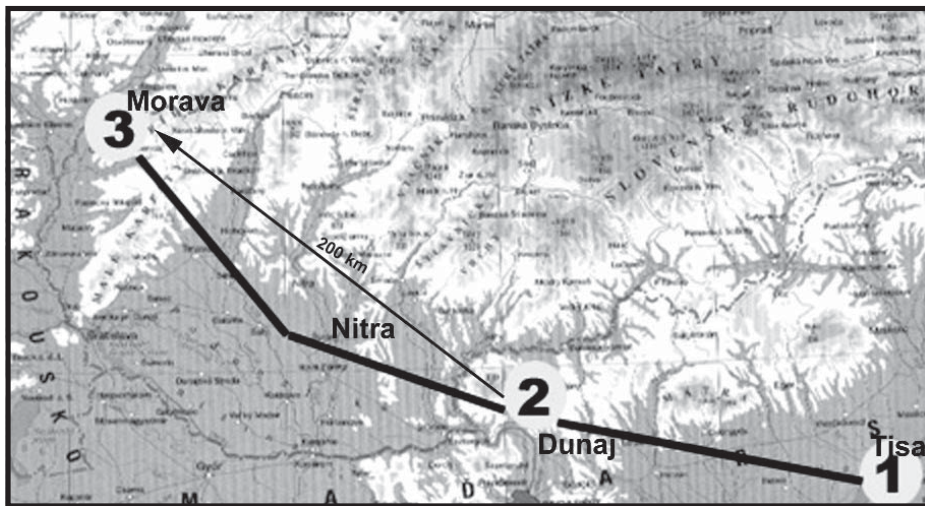
pod zemským povrchem. A tomu udělali střechy ze dřev. Směňují tam a prodávají. A v jejich zemi vládne Velehrad, zcela vykopané město, ve kterém sídlí. A mají v něm trhy každý měsíc tři dny, s výjimkou toho, co je z nadojeného mléka. A mají hradby výborné, nedobytné a nevidané. On se jmenuje vládce vládců a proto král. Dobytek velký nemají, jen On má a jíz z něho pokrmu. Ten, kte-

rého nazývají nejvyšší. Předáci mu říkají Svatopluk.“

Zdá se, že cílem perských kupců bylo s největší pravděpodobností město v propasti vyvýšeniny Nákla. Toto podezření ještě zvyšuje informace textu, že poblíž města byly pohřební pahrbky, kde ukládali popelnice mrtvých a uctívali oheň. Na úpatí Nákla jsou skutečně dvě ložiska uhlovodíků, na nichž jsou mohylovité útvary, vzniklé mohutnými výrony uhlovodíků. Nejznámější je Sedmírohé u Vacenovic (Čertoprď) a Křoví u Svatobořic (Liščí kopec). Tato ložiska jsou již vytěžena. „Legenda o sv. Klimetovi“ popisuje zážrak po smrti Metoděje na Velehradě, který silně připomíná erupci metanu: „Zatřásla se země, zatřáslí se obyvatelé města a ozval se hukot...“

Jan Galatík

Vánoce 2003

6. 12. (sobota) 9.00-17.00 hod.

Vánoční výstava

Robky ze Sěčky - DPS

7. 12. (neděle) 9.00-17.00 hod.

Vánoční výstava

Robky ze Sěčky - DPS

7. 12. (neděle) 15.00 hod.

Koncert Komorního orchestru

pod vedením p. Herzána - Hodonín
- kostel

vstupné: dobrovolné

14. 12. (neděle) 15.00 hod.

Vánoční koncert - kulturní dům

účinkují:

Sbor pro občanské záležitosti

Soubor Písnička MŠ

Dětský folklór. soubor Rosénka

z Ratíškovice

Mužský pěvecký sbor z Ratíškovice

Flétnový kvartet ZUŠ

Markéta Gajdíková - kytara

uvádí: Mgr. Alena Kratochvílová

vstupné: 30 Kč

Zpívání u vánočního stromku - před radnicí

18. 12. (čtvrtek) 16.00 hod.

Mateřská škola I, Rozmarýnek

19. 12. (pátek) 16.00 hod.

Mateřská škola II, Veselá muzika

22. 12. (pondělí) 16.00 hod.

Robky ze Sěčky,

Mužský pěvecký sbor z Ratíškovice
Ratíškovská dolina

23. 12. (úterý) 16.00 hod.

ŽKOBR (Žesťový kvintet Osvětové besedy Ratíškovice), žáci ZUŠ

24. 12. (středa) 22.30 hod.

Vánoční hudba z kostelní věže (ŽKOBR)

25. 12. (čtvrtek) 15.00 hod.

S koledou k jesličkám - kostel

účinkují:

žáci ZUŠ, Slovácký krúžek

26. 12. (pátek) odpoledne

Živý betlém - od kostela k radnici
(bude upřesněno)

Koledování se skupinou Soumrak

Neděle 11. 1. 2004 v 17.30 hod.

Kostel sv. Cyrila a Metoděje v Ratíškovici

kytara, klávesy - **Luděk Strašák**

baskytara - **Milan Pařil**

housle - **Lenka Čuríková**

flétna - **Marcela Žažová**

bicí - **Martin Pavlík**

zpěv - **Gábina Pařilová, Vendula**

Tesaříková, Jitka Štukavcová,

Jarmila Strašáková, Marie

Chlubnová, Tomáš Pavlík

Termíny plesů

17. 1. 2004 **Obecní ples**

24. 1. 2004 **Krojový ples**

25. 1. 2004 **Dětský krojový ples**

31. 1. 2004 **Hasičský ples**

14. 2. 2004 **SK Baník**

Ratíškovice

21. 2. 2004 **Fašaňk - KDU-ČSL**

FIT Studio a oddíl SG

„Nedávno vyšla kniha od vynikajícího cvičitele aerobiku Krejčíka - Power jóga.“

- Ve čtvrtek 27. listopadu uvítala tělocvična soutěžící v józe - gymnastice, která se u nás konala poprvé. Asány (pozice), jako stoj o hlavě, klik, most, bojovník, čelný rozštěp, kobra jsou pro dobrou gymnastiku nezbytné. Tyto pozice jsou jen nepatrným výčtem držení těla, jejichž zvládnutím se stává gymnastka pružnější, silnější a energičtější. Při současném trendu je velmi vhodné zařadit tzv. power jógu i do aerobiku (do posilovací části), a to co možná nejdříve, dokud je tělo ohebnější. Nedávno vyšla kniha od vynikajícího cvičitele aerobiku Krejčíka - Power jóga.

Výsledky závodů:

Nejmladší: 1. Bára Maňásková, 2. Klára Květoňová, 3. Kateřina

Macková, 4. Lenka Vařáková, 5. Vojtěch Novotný, 6. Kristýna Vacenovská.

Starší žákyně: 1. Marika Grufíková, 2. Markéta Trpíková, 3. Veronika Jošková, 4. Jana Žurovcová, 5. Karolína Kojecká, 6. Kristýna Kojecká.

Kategorie nejvýkonnější:

1. Michaela Kotásková, Pavla Jelínková, 2. Markéta Foltýnová, 3. Karolína Foltýnová, Sandra Pernicová, 4. Kristýna Bohatá, 5. Iveta Grufíková, 6. Nikola Kůřilová, 7. Nikola Kordulová, Ivana Mrázková, 8. Jana Bukovská (celkem 15 závodnic)

Všem závodníkům, kteří dokázali zvítězit sami nad sebou, blahopřejeme. Celkem soutěžilo 21 závodnic (1 závodník).

Poděkování

FIT Studio děkuje Ireně Kántorové za výborné vedení hodin aerobiku (choreografie a step) a aquarobiku, kde nás mj. učila i latinským tancům. Nyní ji čekají mateřské povinnosti a i když se odstěhovala do Hodonína, určitě její aktivity nekončí a těšíme se opět na cvičení pod jejím vedením.

- FIT Studio vítá Aničku Gajdíkovo jako cvičitelku po mateřské dovolené a věříme, že se budeme těšit na její cvičení „minimálně do nástupu její dcery jako cvičitelky“. Hodně dalšího zdraví a pohody ve staronovém bydlišti jí přeje FIT Studio!
- Zveme Vás všechny na další závody oddílu sportovní gymnastiky:
čtvrtek 4. 12.
závody ve sportovním aerobiku

- čtvrtek 11. 12.
závody v sestavách fitness na akrobacii
- čtvrtek 18. 12.
závody v soutěžích na kladině, ve stojkách, šplhu na laně, trampolíně apod.
- Cvičení FIT Studia v období svátků:
pondělí 22. 12.
aerobik
úterý 23. 12.
jóga
neděle 28. 12.
bazén - aquarobik

pondělí 29. 12.

aerobik

úterý 30. 12.

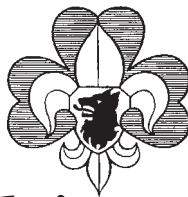
jóga

- Cvičitelky a trenérky přejí všem cvičenkám FIT Studia, gymnastkám a gymnastům oddílu sportovní gymnastiky co nejvíce odcvičených hodin, co nejméně nemocí a v dobré pohodě zvládnutí hodně nového, dosud nepoznaného v roce 2004!

————— **L. Kouřilová**

Junák

Podzimní výprava do Chřibů

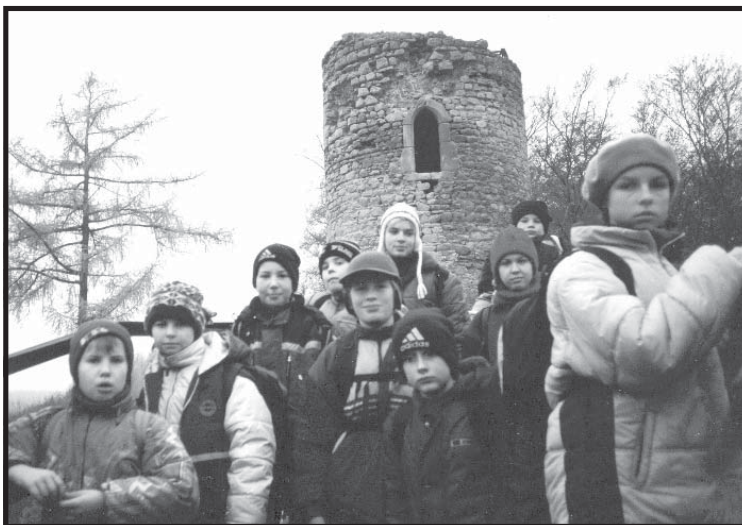

V sobotu 15. listopadu uspořádaly oddíly Tuláci & Squaw výpravu do blízkých Chřibů. První větší zastávka byla na hoře sv. Kli-

menta u Gorazdovy studánky. Na vrcholu stojí malý kostelík se zvoničkou a „zvonkohra“ z trubek. V létě se zde konají mše pod širým nebem, my jsme zde pojedli a podepsali se do pamětní knihy.

Pomalou a jistě jsme se šinuli ke skále zvané „Kozel“, což byl jeden z hlavních cílů naší výpravy. Cestou jsme museli projít kolem studánky „Mísy“, u které stál dřevěný altán. Zatímco někteří si dopřávali odpočinku, ostatní

čistili koryto studánky. Asi 200 metrů odsud stojí menší skála, kde kluci mohli předvést, jestli vůbec umí lézt.

Úplně první vylezl nahoru Škal, aby mohl připevnit lano a pak lidi, co chtěli lézt nahoru tzv. komínem, jistil, nebo spíše je vytahoval. Mezitím přišel ke skále Jelen (to je přezdívka jednoho hodonínského lezce), a protože měl „náhodou“ u sebe lezecké boty, tak nám předvedl, jak se správně leze (Spiderman - hadra!). Když lezl dolů, kluci nadšením skandovali, jak se jim to líbilo.

Na hrad Cimburk jsme dorazili něco po dvanácté hodině, zakoupili

jśmy lístky z papírového průvodce, podle kterého jsme si četli, kde se nacházíme. Když jsme vešli na nádvoří, naskytl se nám pohled na nástěnnou novodobou malbu z pravěku. Pak jsme stoupali po dřevěných schodech vzhůru. Palis říkal, že pamatuje doby, kdy se tady žádné vstupné neplatilo, každý si chodil kudy chtěl, třeba i do věže. Teď bohužel v cestě bránilo zábradlí.

Zaznamenala

————— **Eliška Šťastná**

„Je třeba si nachystat svíčku nebo petrolejku.“

Betlémské světlo

Je tradiční vánoční akce, kterou před několika lety zahájili rakouští skauti. Každoročně se v betlémské jeskyni, kde se narodil Ježíš Kristus, zapaluje světlo, které se letecky přepraví do rakouského Lince. (Letos tento den připadá na pátek 19. 12.) Odtud se světlo šíří vlakem do všech sou-

sedních států. Do České republiky dorazí o den později - 20. prosince.

Na tuto bohu libou akci rakouských skautů navazujeme i my skauti z Ratíškovic, konkrétně oddíl Trojka. Chcete-li tedy i Vy mít svoje Betlémské světlo doma, máte několik možností, jak jej získat:

- 1) nahlásit se u paní Marie Bardúnové,
- 2) zapsat se na seznam v kostele a naši chlapci Vám betlémské světlo donesou 24. 12. do domu.

Je třeba si nachystat svíčku nebo petrolejku. Pokud nevyužijete ani jednu ze dvou možností, můžete přijít na půlnoční mši do kostela 24. 12., kam ve 23 hodin betlémské světlo přineseme.

Přinášíme Vám toto světlo v míru a z lásky, abyste věděli, že ani v době Vánoc na Vás skauti nezapomínají.

Veselé vánoce přeje Brunda,

————— člen oddílu Trojka

Soutěž ve sběru papíru

Ve dnech 1. 3. 2003. až 6. 12. 2003 byl vyhlášen sběrnou druhotných surovin Ratíškovice již třetí ročník soutěže ve sběru starého papíru. Sponzory soutěže byly Obec

Ratíškovice, Sběrné suroviny s. r. o. Hodonín - Pánov a Sběrna papíru Ratíškovice. Prvních patnáct soutěžících bylo po zásluze odměněno, a to následovně:

Pořadí	Jméno	Bydliště	Částka Kč	Odměna
1	David Štávik	R 1270	2 208	Fotoaparát Minolta
2	Marek Blaha	R 457	1 803	Kožený kopací míč
3	Martina Lokajová	R 571	1503	Nerezová termoska - 1 l
4	Martina Burešová	R 447	1247	Kufrík Vanguard
5	Ondřej Herník	R 1284	1218	Batoh jednorameňák
6	Potraviny u Tomečků	R 123	886	Kabela
7	Lukáš Prčík	R 837	740	Jednorázový fotoaparát
8	Karolína Štastná	Vac. 653	699	Tričko
9	Kristýna Veislíková	R 629	553	Permanentka na bazén
10	Pavel Vyhliďal	R 1068	441	Stolní kalendář
11	Michal Lipka	R 1014	366	Pastelky
12	Mikuláš Štastný	R 475	335	Špagát - klubko
13	Ondřej Dubás	R 10	278	Sladký balíček
14	Michal Blaha	R 1012	199	Sladký balíček
15	Müllnerová	R 49	195	Sladký balíček

Vítězům i všem zúčastněným blahopřejeme.

Příroda

Zamykání lesů

Za uplynulou houbařskou sezónu přišli Důbravě poděkovat členové mykologického kroužku v Ratíškovicích na, už tradičním, „zamykání lesa“.

Při přípitku a otočení symbolického klíče se v myšlenkách vrátili k velmi úspěšné výstavě i k novým nalezeným druhům. A když sborově zpívali „Důbravěnku zelenou“, tak se hlavně těšili na to, „...až ti mrazové přejdú, pěkně zelená budu“. — **Václav Koplík**

Koně

„Letošní úspěch není první.“

Klusák roku 2003 Slovenské republiky

V úterý odpoledne 18. 11. jsme byli před radnicí svědky ohodnocení sportovního výsledku, který svým významem přesahuje nejen rámec naší obce, ale i celého regionu. Přirovnal bych jej k úspěchu našich fotbalistů finalistů v Poháru ČMFS před třemi lety.

Krásnou kulisu události vytvořily děti z mateřských škol svými kresbami koní, které zdobily chvojky v okolí radnice. Za přítomnosti asi stovky diváků, vedení obce a kolektivu ratíškovické stáje v čele s Jaromírem Kotáskem byla slavnostně dekorována klisna Alies na Klusáka roku 2003 SR, trénovaná právě v této stáji.

Ve čtyřech hlavních dostizích slovenské sezóny nenašla přemožitele. Samotný akt dekorování provedl JUDr. Marián Šurda, ředitel Státního závodiště v Bratislavě a tajemník tohoto závodiště pan Ludovít Šebesta. Alies běhá za stáj Tipsport,

jejím vodičem je Slávek Šamšurin z Ukrajiny a majitelem pan Zdeněk Škobis z Prahy.

Letošní úspěch není první. Koně z ratíškovické stáje nebo trénované v této stáji se už stali jedenkrát klusáky roku SR a čtyřikrát klusáky roku ČR, a to za posledních šest let. Úctyhodný výkon zasluhující ocenění. Proto při příležitosti dekorování byla Jaromírovi Kotáskovi předána pamětní medaile, udělená radou, za šíření dobrého jména obce a její reprezentaci jak v republice, tak v zahraničí.

Vyhodnocení letošní sezóny mělo pokračování v Bratislavě 27. 11. na

6. Galavečeru slovenského turfu, kde Jaromír Kotásek, Slávek Šamšurin a Zdeněk Škobis převzali ocenění z rukou pana Šimona Szolta, ministra zemědělství Slovenské republiky.

Gratulujeme k úspěchu a zároveň přejeme Jarkovi a všem pracovníkům stáje hodně sil do další práce a sportovního zápolení.

J. U.

Vážení rodiče

Rozhodli jste se, že Vaše dítě bude navštěvovat náš Fotbalový klub - Baník Ratíškovice? Jistě dobře víte, že chodit takového klubu, který vychovává bezmála jednoho dítěte, stojí hodně peněz, ale také volného času trenérů, kteří se o Vaše děti starají.

I když je naše činnost dotována Obecním úřadem a také dalšími sponzory, museli jsme ještě přistoupit k vybírání měsíčních příspěvků od Vás rodičů. Není to nic nového, finanční prostředky na činnost od rodičů již dávno vybírají fotbalové oddíly v Hodoníně, minulý rok převzal náš příspěvkový model i Fotbalový klub v Šardicích.

Všechny zájmové činnosti - ať jsou to hudebky, hokej, tenis, „kraso“ stojí provozovatele hodně finančních pro-

středků - všude se na financování podílejí rodiče, někde se příspěvky pohybují i ve vyšších cenových relacích.

Nechceme po Vás, abyste platili příspěvky dopředu najednou, rozložení plateb záleží na Vás, podle Vaší finanční situace. Pokud dítě onemocní nebo ho přestane fotbal bavit a dál oddíl nenavštěvuje (týká se nejmenších v přípravkách), příspěvek platit nemusíte.

Na druhé straně není možné, aby dítě chodilo do fotbalu celý rok a rodiče příspěvek nezaplatili. Jsou výjimky, kdy dítě nosí složenku v batohu nebo ji ztratí, ale sami rodiče by měli mít přehled, na jakou dobu příspěvek zaplatili, kolik mají ještě platit, prostě zvyknout si na to, jako když platí měsíčně třeba inkaso.

V praxi, když dítě začne např. navštěvovat kroužek krasobruslení, musí se v první vyučovací lekci prokázat ústřížkem složenky o zaplacení. Jinak do kroužku chodit nemůže. U nás se ještě nestalo, že bychom dítě poslali domů, protože jeho rodiče nezaplatili příspěvek.

Měsíční příspěvek je 100 Kč včetně poštovného. Každé dítě začátkem

sezóny dostane předtištěnou složenku s číslem běžného účtu FK a také dostane přidělen kód, který je variačním symbolem pro účely placení. Kód se postupem času mění, když dítě přechází do vyšší věkové kategorie. Podle číselných kódů (když jsou správně napsány) víme, kolik kdo zaplatil.

Nechtěli jsme přistoupit k tomu, abychom neplatičům zasílali upomínky, ale zamyslete se nad tím, proč někteří zapomínáte příspěvky platit a hřešíte na naši benevolenci a spoléháte se na naši dobrou vůli. Vždyť Vy tím šidíte i ty druhé děti, které zaplacené mají.

Hospodaření našeho sdružení vychází z ročního rozpočtu, kde jsou v předpokládaných příjmech zahrnuty i Vaše příspěvky. K 1. 6. 2003 nedoplatek od rodičů činil 33 400 Kč. Tyto peníze nám potom samozřejmě chybí a to má dopad na celou řadu dalších věcí.

Zamyslete se nad touto situací a snažte se nám pomoci. Vždyť ta práce, ten volný čas, který obětujeme - je pro Vaše děti.

St. Vacenovská

„Nejnutnější podmínky pro rozvoj tohoto sportu se již podařilo splnit.“

Florbal se pomalu probouzí k životu

Objevil se další sport, který bude reprezentovat obec v organizované soutěži - je to FLORBAL. Připojí se tak ke sportovním oddílům, jako jsou stolní tenis, fotbal, kuželky, basketbal nebo volejbal. Snad se mu v budoucnu podaří navázat na úspěchy těchto klubů.

Je tomu už šest let, co parta nadšenců dostala do rukou ještě dřevěné hokejky a usídlila se v tělocvičně ZŠ, kde se scházela jednou týdně, jen tak pro zábavu. Od té doby se mnohé změnilo. Otázka přihlášení klubu do soutěže se objevila už před dvěma lety, ale tehdy se neseťkala s pochopením. I proto někteří hráči odešli zkusit štěstí jinde: Tomáš Proksa - ŠSK Očov Hodonín (juniorská liga), David Příkaský, Jiří Kunderata a Roman Šťastný (všichni Spartak Hluk - 6. liga mužů).

Právě proto jsme se rozhodli zabránit dal-

ším odchodům a vytvořit zde kvalitní florbalové zázemí, především pro mladé hráče. V současné době usilujeme o posílení kádru pro příští sezónu, zejména našimi bývalými hráči.

Postupujeme malými krůčky, ale zatím nám to vychází a pevně doufáme, že začátkem ledna už začneme dlouhou přípravu na naši první sezónu. Diváci ale o tento sport přijdou, protože tělocvična ZŠ nesplňuje ani minimální kritéria pro soutěžní zápasy, proto se naše zápasy v domácím prostředí budou hrát v halách v Kyjově nebo Dubňanech.

Nejnutnější podmínky pro rozvoj tohoto sportu se již podařilo splnit. Jiří Kunderata úspěšně složil zkoušky na licenci „C“ pro rozhodčího a Roman Šťastný se popral s trenérskými zkouškami také velmi dobře a je držitelem rovněž licence „C“. Více informací o florbalovém klubu naleznete na <http://www.sweb.cz/florbal.ratiskovice>

Roman Šťastný,
prezident klubu

Silvestrovské čtení...

Karkulka pro otrlé čtenáře

*Ráno, když maminka
dcerušku spatřila,
dala jí facku a potichu pravila:*

*„Rychle si oblékni červenou sukénku,
babička za lesem dostala žloutenku!“*

*„Nač je mi, maminko,
červená suknice,
to jenom přiláká vilného myslivce?“*

*Jestli mne znásilní, tak jako včera,
nebudu už tvoje nevinná dcera!?!“*

*„Nedávej bázlivým
myšlenkám průchod,
než bába utratí za léky důchod!“*

*Dones ji guláše aspoň půl hrnka,
ať bába vyskočí zas jako srnka!“*

*Popadla Karkulka aktovku s jídlem
a běžela lesem jak píchnutá šidlem.*

*Navzdory vábivé červené sukýnce,
nestřetla na cestě vilného myslivce.*

*Svalnaté nohy a kvalitní pohorky
brzy ji donesly do známé chaloupky.*

*„Co je to za fóry, tak brzo po ránu,
vlk se tu placatí v bábíně županu!“*

*„Jen pojd dál, děvenko,
a nestůj u dveří,
s bábou jsem posnídal,
ty zůstaň k večeři!“*

*Máš pěkné tvářičky, jak žádná druhá,
zato tvá babička byla dost tuhá.“*

*„Tak to sis dnes vybral
kvalitní potravu,
nejseš ty blbečku
tak trochu na hlavu?“*

*Pozdě mne nazýváš
spanilou děvenkou,
sežral jsi babičku
... s infekční žloutenkou!“*

*Lesem se později ozývá vytí,
jak se vlk pokouší vyvolat blití.*

*Je však už pozdě na úvahy posmrtné
neradno lovití babičky předsmrtné.*

Co chce žena od muže...

Žena 25 let: aby byl muž hezký; šarmantní; finančně zabezpečený; duchaplný; dobře stavěný; dobře oblečený; plný zajímavých překvapení; vynalézavý a každý večer romantický milenec.

Žena 35 let: aby byl pěkný na pohled; má dost peněz na pěknou večeři; víc poslouchá než mluví; směje se mým vtipům; má nejméně jednu kravatu; nosí nákupní tašku bez výmluv; ocení dobré domácí jídlo; je romantický alespoň jednou týdně.

Žena 45 let: není příliš ošklivý; neodjede, dokud nenastoupím do auta; neochvějně pracuje; občas mne vezme na večeři; přikyvuje, když mluvím; nosí tričko XXL, aby zakryl břicho; má dobrou kondici, aby dokázal přestavět nábytek; sundává prkýnko na záchodě; skoro každý víkend se holí; alespoň jednou měsíčně je romantický.

Žena 55 let: stríhá si chlupy v nose a v uších; nekrká a neškrábe se v rozkroku na veřejnosti; nepůjčuje si příliš často peníze; neusne, když mluvím; neopakuje často ty samé vtipy; je v dobré kondici, aby se dokázal o víkendu zvednout z gauče; je alespoň jednou za rok romantický.

Žena 65 let: nestraší malé děti; pamatuje si, kde je koupelna; nevyžaduje příliš mnoho peněz; chrápe jen lehce; pamatuje si, proč se směje; je v dostatečné kondici, aby dokázal sám vstát; má rád měkká jídla; pamatuje si, kde nechal zuby; pamatuje si, že býval romantický.

Žena 75 let: trefí se do záchodové mísy, dýchá.

Ze života...

- Atlet je sportovec, který než se zhroutí, hodně dokáže.
- Pyrotechnik je člověk, který nesmí s nervama vybuchnout dříve než bomba.
- Zdědil po své matce vážnou chorobu, kterou nevýslovně miloval.
- Byla nadosmrtní mrtvá.
- Ženista je člověk, který má více žen.
- Na schůzi byli představeni kandidáti a jiné kulturní vložky.
- Otevřel konzervu a snědl obsah i s kamarádem.
- Můj tatínek je průvodčí. Když si lidé koupí lístky, štípe je.
- Abych se rodičům na Petříně neztratil, zavedli mne do bludiště.
- Jedovaté houby ochutnáváme zásadně jen v blízkosti zdravotního střediska nebo márnice.
- První, co padne návštěvníkům našeho města do oka, je popílek.
- Prskavky mám velice rád, a kdyby to šlo, prskal bych celé vánoce.
- Kdykoliv si tatínek obleče oblek a někam jde, vždycky ho druhý den bolí hlava.
- Krok měl tři dcery: Tetu, Kozu a Libuši!
- U hry byl návod, jak postupovat, a tak si nehrajeme, protože mu nerozumíme.
- Máme doma psa. Když k nám přijde strýček, musíme ho zavřít do kůlny, aby tolik neštěkal.
- Šestinedělka je žena, která neumí dělit šesti.

Reportér v televizi hlásí:

Vážení diváci. Mám pro vás dvě zprávy. Jednu dobrou a jednu špatnou.

Ta špatná je, že dva poslanci onemocněli BSE. Ta dobrá je, že teď se bude muset vybit celé stádo.

Mladý, ale frajerský pilot jde na svoje první samostatné noční přistání.

Namísto obvyklého ohlášení se dispečerovi letiště zahlásí do vysílačky: „Hádej kdo?“

Dispečer vypne světla na celé přistávací dráze a odpoví: „Hádej kam?“

Franto, co dostaneš k vánocům?

Člověče, asi chlapa. Viděl jsem ho u manželky ve skříni.

Ratiškovický Zvon

Obecní noviny v Ratiškoviciích. Vychází dvoutýdnicově. Řídí redakční rada ve složení: PhDr. Radim Štastný, Mgr. Josef Hanák, PaedDr. Zdeněk Šebesta, Vojtěch Koten st., ing. Jaromír Škola ml., Mgr. Alena Šupálková.

Redakce si vyhrazuje právo na krácení a odmítnutí příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Grafický design & typografie KAM Studio, Jungmannova 1 172, Kyjov, tel. 518 611 603, tisk HTisk Svatobořice, tel. 518 620 247. Náklad 800 výtisků. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky E 12430. Vyšlo 17. prosince 2003. Uzávěrka příštího čísla je 31. 1. 2004.